

ព្រះសាសនា ព្រះមហាក្សត្រ ព្រះមហាក្សត្រ

ជុលបិក់នេន

କୁଳାଙ୍ଗ ପୁଣ୍ଡିଲ୍ ଶ୍ରୀ

ଟ.ସ ୨୫୮୩

ଟ.ସ ୨୦୦୯

សេចក្តីផ្តើម

ដើម្បីរក្សាគារពារគេដែលរប្បធម៌ អគ្គនាយកដ្ឋាន ត្រីវស្ថានបោះពុម្ព និង
ចេកជ្លាយ នានទូលការអគ្គនាយកពីក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា នៅពេលវេលា
“អូឡិកំណែន” ឡើងវិញ ដើម្បីបំពេញសមត្ថការរបស់ប្រិយមិត្តភកភាព និង
សិស្សនុសិស្ស ។ ក្នុងការបោះពុម្ពជ្លាយឡើងវិញនេះ យើងខ្ញុំបានរក្សា អត្ថតិច អត្ថរស
ិទ្ធិសារ និងយោងយ្តា នៅដែលទាំងស្រួល ។

យើងខ្ញុំវិភាគយើងដែលទូលនូវការនីមួយៗ ក្នុងនឹងស្ថាបនាតីសំណាក់
ប្រិយមិត្តភកភាព និងសិស្សនុសិស្ស ដើម្បីធ្វើនៅពេលវេលាដែលការងារ
កាន់តែសុក្រិតថែមទៀត ។

បោះពុម្ពជ្លាយឡើងវិញ តាមច្បាប់ដើម
ដោយត្រីវស្ថានបោះពុម្ព និងចេកជ្លាយ
នៃក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា

ភាគខ្ពស់

“ តួនិកគេល ” បានរៀបរៀងមុន “ សុចអ្នកបរឡាន ” ។ យើងបានទាំង
ដកប្រជែងចំពុកខ្លះនៅរឿងនេះចុះក្នុងកាស់ត “ វត្ថុភ័ណី ” ក្រោមខ្លួន “ ស្ថានភាពស្រក
ត្រូវចំការ ” មានរឿង “ មេយុំជា ” និង “ កោយមួយសេនទារមួយកាត់ ” ជាដីម ។
ចំពោះរឿងនេះ យើងមិនធ្វើអត្ថាចិប្បញ្ញត្តិនយោបាយ យើងទេ យើងសូមគោរពនៅក្នុង
បង្កបនមេលកំសាន្តភិបាលណា ... ។

អតិថជនហ្មានកាស់ត “ វត្ថុភ័ណី ”

អូម - ឡុក

សិហា ឆ្នាំ ១៩៥៦

សេចក្តីផ្តើម

សៀវភៅប្រជាមណ្ឌល “ សុខិតនំនែន ” ដែលបានបង់ធម្មាយពីរលីកនៅប្រទេសខ្ពស់ បានទទួលការគារប័ណ្ណអំពីសំណាក់អ្នកអាជីវកម្ម ។

ដើម្បីជាប្រយោជន៍សិក្សាអក្សរសាស្ត្រជាតិរបស់យើង និងដើម្បីជាដំឡូយក្នុងការយល់ដឹងមួយចំនួនអាំពីនីរាណរបស់ប្រជាធិបតេយ្យខ្ពស់ យើងខ្ញុំបានបង់ធម្មាយសៀវភៅនៅនេះក្នុងចំនោមមិត្តយើងដោយគោរពទៀងទាត់តាមច្បាប់ដើម្បី ។

អញ្ជើញមិត្តយើងនិតិវិធានណា និងអាជីវកម្ម ។

កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៦១

សាលារប្បច្ចិ

ចរណីអត្ថបន្ទ

ទាំព័រ

១ -	មេយុំជាត់	៩
២ -	យប់មួយនៃគ្រសារការដឹងត	៤
៣ -	ប្រមូលកំនើន	១១
៤ -	ចូរធ្វើដូចមាន និង ឯក	១៥
៥ -	ស្រាមចក្ខុវិក	១៥
៦ -	កំនើននៅពេលចិត្តិនុង	២៥
៧ -	ថ្មីបញ្ជីយ	២៥
៨ -	សល់តែសំហកខ្លួន	៣២
៩ -	សំបុត្រ	៣៦
១០ -	លាក្សិកកំនើត	៤១
១១ -	ផ្លូវតី	៤៥
១២ -	សន្និភាព	៥៣

១ ពេទ្យជំងឺន

... ឆ្នាំ ១៩៣៥ ។ នៅយុំគោរចំបកក្នុងស្រុកសិនកណ្តាលខាងត្បៃក្រុងត្នៃពេញរាជការបានហូតងារតាមយុំកិច ហើយបានលើកពួរតាន់អោយធ្វើមេយុំដីនូវវិញ ។ ព្រឹត្តិការណ៍នេះបានធ្វើអោយអ្នកភ្លោះប្រួល អោយអ្នកភ្លោះព្រកអរ ។ អ្នកប្រួលបានដល់តាកិចនិងក្រុមការចាស់បែងតាត់ ។ អ្នកសហ្ថយលោកពេញវាយខ្លួនបានដល់ពួរតាន់និងក្រុមការធ្វើតាត់ ។ ប្រជាតនចំនួនប្រើប្រាស់ សំខាន់អ្នកនៅក្នុងដីមអំពិលមិនបានទូល់ទ្វាយនឹងការផ្តាស់មេយុំទេ ។ តែប្រើប្រាស់អោយយោបល់ថា : “ អាតកកដ្ឋាមអាម៉ែ ” ។ និងធម្មចាស់ ។ តាន់មិនខុសពីកិចទេ ។ សុទ្ធគេតូកដែលដើរបានការបំបាត់បំបាត់អស់ ។ សុទ្ធគេតូកកំហែងចាប់ចងប្រជាតនដូចត្រា ... ។ ហើយគិតតែត្រូវការកណ្តាលការកម្ពស់ប្រជាតន សុតម៉ោកនៃដើរអ្នកណាទីយៈ ។

ពួរតាន់មានសំបុរិយុកប្រើប្រាស់បើកងយុំគោរចំបក ។ តាត់មានព័ត៌មានព័ត៌មាន ១០ ហិចតា ។ តែព័ត៌មាននេះត្រូវត្រូវបានដាក់ជាភាសាអង់គ្លេសទេ ។ តាត់មានក្រុងនេះព័ត៌មានប្រចាំថ្ងៃ ពីរ ត្រូងនេះព័ត៌មានប្រចាំថ្ងៃទេ ។ សំបុរិយុកប្រើប្រាស់បានបង្កើរឲ្យការណាល់លោកជុំខ្លះ បានត្រូវរាជការដំនាន់នោះនឹងគោរពតាកិច ។ ពួរតាន់មិនជិនសេះ មិនសៀវភៅសំណើតាមដីរាជការត្រូងទៀតប្រើប្រាស់បានបង្កើរឲ្យការណាល់លោកជុំខ្លះ ពាក់រាជការត្រូងទៀតប្រើប្រាស់បានបង្កើរឲ្យការណាល់លោកជុំខ្លះ ។ តាត់ប្រើប្រាស់បានបង្កើរឲ្យការណាល់លោកជុំខ្លះ ពាក់រាជការត្រូងទៀតប្រើប្រាស់បានបង្កើរឲ្យការណាល់លោកជុំខ្លះ ។ សំណើរាជការតាត់ប្រចាំថ្ងៃទេ ។ សំណើរាជការតាត់ប្រចាំថ្ងៃទេ ។ តាត់បានអ្នកសម្រេចបានបង្កើរឲ្យការណាល់លោកជុំខ្លះ ពាក់រាជការត្រូងទៀតប្រើប្រាស់បានបង្កើរឲ្យការណាល់លោកជុំខ្លះ ។

តាំងពីបានឡើងធ្វើមេយុំមក ពួរតាន់ខ្លះឡើងយកចិត្តទុកដាក់ធ្វើការ ។ គ្រប់ថែប្បាយនាយករដ្ឋបានសរសើរតាត់ ហើយធ្វើបានតែ ៥ ឆ្នាំ តាត់បានរង្វាន់មេដាយពីរ ។

ពួនជាល់បានដើរចូលក្រប់ក្នុម សិវះស្វែលគាំរាយកំហងក្នុមតូចតាថក្រីក្រ ។ ក្នុមដើមអំពីលបានទទួលគាត់ស្ថិរាយល់ខេះ ។ ពួនជាល់បានទុករឹងក្រោមក្រោម ជាប្រើននៅក្នុមនេះ ។

ម្នងគាត់បានមកក្នុមដើមអំពីល មករកទាន់ពន្លេផ្សេងខ្លួន ។ ណេលគាត់មក ត្រូវប្រាប់
ពេញក្នុម ។ អ្នកក្នុមបានខ្សោយប្រាប់ត្រូវបានមេឃុំមក ។ ស្រីៗ និងបាស់ៗ បាននៅអង្គុយធ្វើ
ការក្នុងដីៗដោយខ្លួន ។ ឯមចំណែកអ្នកមិនបានបង់ភាគត ហើយនិងគ្រឿងជិះដៅ អាយុ ១៦ -
១៧ ឆ្នាំ បានគេចេចទៅវាលព្រៃ វិះ គេចេចចំការដើងអស់ ។ ណែលនេះពួនជាល់ឡើងមុខ
ក្រហម ធោយរកមុនស្បួចិនទាន់បង់ភាគមិនដូច ។ គាត់លាត់អង្គូលដើងខោខ្សោរំគាត់
បែបជាមុនស្បួចិនស្រាវែង ហើយខ្សោខ្សោដែរបន្ទាសវិឃីវាន៉ាមុខដីៗក្រោមដើមអំពីល
អាចម៉ែនត្រូវបានដើងក្នុមថា : “ អាមិនខួចម៉ែន ” ។ តែងចមក វាកេចចាត់ ។ ត្រូវប្រាប់កាត់
ថា តែងចំខេះនេះមិនយកលូយទៅបង់ បួនិសសាលាប្រើកមកដាក់ខ្លោះហើយ និ
អាណាពិះដៅ កើលូមកាន់ឡើងសេហើយដែរ ... ។

... នៅថ្ងៃអាជីវី មួយរោះ ពួនជាល់បានដូនលោកចេប្រាយពីក្នុមដើមក្រសាំង
ចូលគាត់ក្នុមដើមអំពីល ។ ពួនជាល់ដើរសំដែរយ៉ាងលើវិនទេដីៗអាពាយីគិម ។ តាត់ព្រៃក
បង្កាប់អាពាយីគិមថា : “ បង់អាពាយីរកដូងបាន ៥ ដូនតេជតុណា និងថីដោយ ។ បង់រក
អាយុសាប់ព្រោះល្អចណាស់ហើយ តេជតុណានិងអាណាពិះសាលាប្រើកវិញ ។ អាពាយី
គិមបានប្រញាប់ប្រញាប់រកបេះដូង ។ ឯអ្នកក្នុមដើលបានបង់ពន្លួច បានបង្គលត្រូវ
អង្គុយចេងបោងក្នុងជិះវិញត្រូវប្រាប់ក្រលោកចេប្រាយ ។ ពួនជាល់ស្វែតិធនាសនិយាយពន្លួចអ្នក
ក្នុមថា : “ ត្រូវប្រាប់ត្រូយកលូយមកបង់ពន្លេអាយុបានបាប់ ក្នុមដើមអំពីលនេះវិឃីស
ជាងគេ មិនដូចក្នុមដើរឡើតទេ ... ។ សាលាមេត្តបង្គុំអាយុបានចុងខេះនេះ យើងទេ
តេជតុណាមកទូរណែរទាំងថ្ងៃអាជីវី ។

លោកចេប្រាយបានដូយបន្លែមថា : “ វាស្អានការ៖ តែមួយមុខ គឺត្រូវបង់ពន្លេ
ដូនរាជការ ។ ត្រូវប់ស្រុករាស្ត្របង់ពន្លេទាំងអស់ មានតែម្នងក្រចេះស្តីបែក្រងដែលត្រូវ

ការ ៤ ហេតុនេះត្រូវខ្លួចបុលគេងងយកមកបង់ដូនរាជការអោយហ៊ីស កំណែយចូលិស ចាប់យុំដាក់គុកទាំ ” ។

ពីសាទិកដូនរួច ពុធាន៉ានជូនលោកថោហ្មាយទៅផ្សារទាត់ ។ អ្នកក្បួចខ្លះដែល បានមកស្ថាប់បានខ្សោយប្រាប់ត្រូវ “ ជាន់ចេះត្រូវបែងចែកយ៉ាងខ្លួន ។ អោយតែនៅល់ ថ្វីអាជិត្យបុះ តាត់ទៅសកវាទីដូន ក្បួចដើម្បីសារធម៌ ។ នូចតាត់ថាលោកថោ ហ្មាយមកទូរណែន ។

ក្នុងពេលជាសិសជបីនចូលស្រក ពុធាន៉ានមានសកម្មភាពថ្មី ។ តាត់ហាត់ឡើយ ព្រឹងជាប់ដើរចូលទៅកាត់ខ្លួនក្បួចដើម្បីសារធម៌ កែតាប់គូលីកំណែនអោយសិកជបីន ។ តាត់ ការសាហារបាប់ព្រាតតិចបានខ្សោយប្រព័ន្ធភាពសំខាន់សំខាន់ យកទៅពេជ្រិចិនក្នុងអោយទីពេជ្រិន ។ ក្នុងរឿងកំណែននេះ អ្នកក្បួចដើម្បីសារធម៌ខ្សោយប្រាប់ត្រូវ “ មេយុំជាត់ត្រូវកោង ហើយលើកនេះ ។ តាត់រកបានមួយលើក ។ តិចណាស់កើបងប្លននិងពាន់ដៃរ ។ ” ។

ខ្លួន ពីនិង ត្រូវ

៤២

ក្រសួងពេទ្យនគរបាលនៃក្រសួងពេទ្យ

យប់ត្រូវដោកលក់ ឬ ឧប់ក្រាងដីការណក់ត្រូវកម្រិតផ្សេះ ឬ ក្នុងដីមំពើលស្តាត់
ត្រូវប់ ឬ ក្នុងផ្សេះល្អឃើមខ្លួន តានៅឯក យាយមុំក និង លិម ឱ្យកម្មាយក្នុងដីតាក់អង្គុយ
ដីកដីជីថ្លាចដោរធនាថ្វាប្រើប្រាស់ ដែលមានពន្លឹមបំភីមត្រូវតាត ច្បាស់បុនចង្វោរ ឬ នៅ
ជីថ្លាសសរប្បុងមានជីលហាត់មួយ និងត្រឡប់ត្រូវកម្រិតផ្សេះ ដីការណក់ទៅ ឬ នៅបៀវតិយ
មុំកមានហិបស្តាយឈឺមួយទ្រស្តីកម្ពុជា លើឯកណាយរលូយទេ ហើយនៅក្រោរនោះមាន
អកកំបានធ្វើកិត្តក្រឡូតាំងនាយ ឬ តានៅឯកអង្គុយបៀវតិយសំពេរភ្លើ ធ្វើអំពីស្តីកត្រាត ឬ
តាក់លោកស្តោះទិកមាត់ជាត្រីក ហើយប្រសិទ្ធភាពតាត់ផ្ទិតនៅដំឡើងដំបានរួចគាត់ត្រាំ
ត្រាំមួយដែលអនុញ្ញាតលោកមុខទីនឹងក្រាប់តាមប្រពាណាគាត់ ឬ លិមខ្លួនត្រូវបានបង្ហាញ
កាត់កម្ដុយឈឺក្នុងមួយតីប្រចែកដោរធនាថ្វាប្រើរ ឬ

តានៅឯកយាយមុំកមានក្នុងត្រាំនាក់ ឬ តាក់បានបៀវតិយកោយមានផ្សេះសំបែង ក្នុងច្បាស់
បួននាក់រួចហើយ ឬ នៅបានមួយខែបៀវតិយ តាក់និងបៀវតិយការក្នុងពេលិមតាក់ ឬ នូវ
បៀវតិយការិម្មួចតាក់និងចូលចោរបៀវតិយត្រូវបាន ឬ

អ្នកទាំងីតាក់ដែកក្នុង អំពីសុខទុក្ខក្នុងគ្រប់សារ ឬ យាយមុំក ពេលនេះព្រៃក
អវិករយបោយនិងចាក្ខុនច្បាស់គ្នាតាក់ពីរតាក់បានសុខសហរួម ឬ តានៅឯកស្តីដីក្នុង
ទិន្នន័យ និងចាក្ខុនច្បាស់ដីក្នុងចាក្ខុនច្បាស់ តាំងពីប្រពន្ធផ្លូវទេនិង ឬ ប្រាយមក ឬមុន
ដីយាយ ឬ

កិនិតលើកនេះ រូបាល់កេណូអ្នកក្នុងឈឺនិងសប់តាក់ ឬ តាក់លេងអស់ដែកហើយ ឬ
តាក់និងចាក្ខុនច្បាស់បៀវតិយការខែបៀវតិយបានបៀវតិយក្នុងក្រុងបួននាក់ ហើយកេណូខ្លួយការបៀវតិយ
ដីបួននាក់នៅក្នុងបាន ... ឬ

យាយចុំការណកត់ :

- ដើម្បីថាគិអភិវឌ្ឍមនុ នាងហេងយកភ្លាយគទៅជូនលោកចំប្រាយ ថាគេសរសើរនាងហេងក្រប់រាជរាជ្យស្ថាត ... ។ តើវានេះទៀត ពីមួយឯលមិញ ដើម្បីគេថាទាមឃុំតានចោលសំដីថា លោកចំប្រាយចង់បាននាងហេង ... ។ ឱ្យវា អនុតតិចងារបានលើវិទីផ្សេងៗនេះ ... ។

កាលខ្ញុំទៅប៉ុណ្ណោយរដ្ឋចំប្រាយគឺ ខ្ញុំបានស្វាបិតិត្តឱ្យតុកគ្រឿក ដើម្បីគ្រឿកយើងថាគាត់ល្អិត ។ កាត់មិនចេះប្រកាលទេ ហើយចូលចិត្តអោយខ្ញុំនឹងយាយជាមួយនឹងកាត់អង្គួយលេងជាមួយនឹងកាត់ ។ ឯចំនេកហេងវិញ បានបញ្ហាសេចក្តីស្វែហាស្វោះត្រង់មកលើខ្ញុំ ។ ហេងមិនខ្សោសឡើងតែមួយលប់ហេកដាច្បាប់នឹងម៉ែនទេ ។ យើងបាយជាមួយគ្នា យើងបានបណ្តីរោគទៅម៉ែនទៅ ។ យើងបាននិយាយប្រាប់ខ្ញុំថា មួននឹងបានដូចខ្ញុំ ។ ហេងបាននិយាយប្រាប់ខ្ញុំថា មួននឹងបានដូចខ្ញុំ ។ ប្រុងប្រាណនៅថ្ងៃនេះ យើងបាននិយាយប្រាប់ខ្ញុំថា មួននឹងបានដូចខ្ញុំ ។ តែដោយអាមេរិក សេងធ្វើប្រកបដំពេក ធ្វើការងារចុងដែលបានបង្កើតឡើង ហេងកើតិនប្រជាមួលយក ។ ពេលដែលខ្ញុំទៅបានដូចខ្ញុំ ។ តាមខ្ញុំស្ថាល់ចិត្តហេង ខ្ញុំបានទូកចិត្តថាទុកតែ^(១) មានអីមករាំងវា កើតិនប្រជាមួលយក ។ ខ្ញុំថាលោកចំប្រាយ^(២) ទោះជាចាំបាច់នឹងទៅទៀត កើតិនប្រជាមួលចំណែកបានយើងដីបិសិទ្ធិបានទូរូប ។ ហេងប្រាបកដាស្ថាស់សំជាមួយខ្ញុំ ... ។

- ឱ្យអវតែជូនមាត់ទៅ ។ ឯងដឹងទៅពេលតិចូរមេយុទ្ធដានអំពារណាល់ ។ គេអាចខ្សោរទោសព្រមាត់ប្រពន្ធក្នុងបានដោយនាយក ។ ឯងចាំទៅ កាលកំនើនមួនដំបូង នោះជាតានបង្កើចាប់អនុតតិចនិយកទៅពេលនិចតិថតុងទាំងលើទៅត្រាស្ថាល់នៅក្នុង ធ្វើការទៅ ។ តិចូរនាង យិន អាស់ អាមុន ម្នាយក្នុងនៅរហ័មរហាមជាពន់ពេក

(១) សៀវភៅកោតសំបាក “ តួចតែ ” កែតា “ ទុកតែ ”

(២) សៀវភៅកោតសំបាក “ តួចតែ ” កែតា “ ទោះពា ”

ហើយមិនពាន់ទាំងបេក្ខជ្រើនដើរអ្ននឹងខីសង ។ ឯុទ្ធម្គណាស់ដីនៅត្រួតតុលីកាលណា ?

- កំនើនលើកនេះត្រូវចោរព្រឹកស្អែក ...

- អញ្ញតិនិងរឿងកំនើនអញ្ញតិណាស់ មួយដីវិតអញ្ញនេះ ជាប់កំនើនស្រីរ រល់ភ្នាំ មួលព្រៃកហូរពាក់អង្គរ សុខពេអញ្ញណាលើកទាំងអស់ ម្បារសាលាល្អូក កី អញ្ញណាលើកពាណិជ្ជកម្មយើង ... ។ អាពាហំង អាមូនុក នេះចំណាតូកចងច្រើនគិតពីកោណុពិធី ... ។

- កម្រុបស់យើងទេ ! ឱ្យរើមិយ (យាយមុកពាណិជ្ជកម្មយើងយ៉ាងស្អែក) ។ យើង រាល់ត្រូវតែទុលកម្រុនេះ ព្រោះយើងពាណិជ្ជកម្មពីជាតិមុនិនិងណូ ... ។

- ត្រូវកម្រុណាទេម៉ែ (លិមពាណិជ្ជកម្ម) ។ មកពីយើងណូដែរ មកពីយើងខ្សោយ ពាណិជ្ជកម្មសំខាន់សង្គមៗ ... ។

- តាមឱ្យរើមិយចាតូកទេពុដ្ឋុំមកយកកំនើនជាមនុស្ស លោកអនុត្រាលើមិនី ទេ (យាយមុកពាណិជ្ជកម្មយើង) ។ យើងពីជាតិមុនិនិងខ្លួនឯងពីជាតិទេត្រូវ ទេទៀត ... ។

- កុងម៉ែងម៉ែង ។ (លិមកាត់) មនុស្សយើងកើតមកមានសិទ្ធិស្ថិតិត្រូវតាមនរណាផំ ជាងនរណា ... ។

- ឈប់និយាយរឿងនេះចោរអនុត្រាលើមិនី ។ (យាយមុកបន្លោស) ។ ឯងឡើងដើរ បុណ្យបាបហើយ និងឱ្យរើមិយចូលត្រូវយប់ព្រះទៅពីរីពុលុជាង ថាចប់ភាមយាយ មិត្តភក្រាកដើរទៅហូរព្រៃកបិសរដែលពីបំពង់ក្រងាសពណឺលើរឿង ហើយអុដូចតាមព្រះពុទ្ធរូបមួយកញ្ចក់ដែលចងក្បាស់ដាក់ទៅឯងសិកភាលដែក ។ លិមមិនពាណិជ្ជកម្មនៅក្បាស់ពីរីពុលុជាងហើយ តាមឱ្យរើមិយដើរទេ ។ តាត់មុនុះទៅដីកាត់ចំបើងមិនិងគោរព តារ៉ែត យាយមុកពាណិជ្ជកម្មអង្គុយ ហត់ដើរបែរមុខចោរកកញ្ចក់ពុទ្ធយុបស្សីក្រចម្លើតូល្លាច សន្យាប្រព្រឹត្តិត្រូវតាមទាំងអស់ ។

ដល់សូត្រចម្លៅយោងមុកបានចិត្តនូងដល់ទេពអ្នកបានសំរស់ក លោកយោយបានសំរស់ក ទាំងបុណ្យនានាដែលរក្សាក្នុងដើមអំពីលោកយោងដែលកំពាត់ដោយសំត្រ កំរោយមកចេញត ម៉ោង សូមគោរពបានទីកន្លែងត្រួតត្រូវតាមការបារាំងសូត្រ ។

រាល់យំរូចជីសូត្រចម្លៅ តាមបានចិត្តនូងដែលការពារ តែយំនេះគាត់បានអង្គូយនៅម៉ោងបានខាងក្រោម ហើយនឹងយាយត្រាទិញ្ញត្រ ។ តារឿនបានធ្វើមេះ

អនីតលីមបោកណាស់សល្បូរ ។ វាទុសពីក្រោងឆ្លាយណាស់ ។ កាលនៅពីកុមារវា ជាអ្នកលេងប្រើប្រាស់ សហរដ្ឋប្រើប្រាស់ ។ លោកត្រូវបានរារា ហើយយកវានឹងតាមត្រូវ ខេត្ត រហូតដល់សៀវភៅដល់បានសំក្រោះត្រូវបានរារា ។ វាថេះសូត្រចេះធ្វើបន្ទាក្យ ៧ - ៥ ការ កតិ កូដុង ពំនោល ព្រហ្មគិតិ ឬល ។ កាលនៅថ្ងៃសរុបវានឹងទេសតាយក់លើឱ្យរាយក្រោម គឺមិនត្រូវសមដែរ ។ តែតាំងពីសិកមកវាបែបប្រើប្រាស់ បុរាណត្រូវ តែវាថីនឹងជីវាបន្ត ស្រន់ទៀតឡើយ ។

- វាបានក្នុងចេះដឹងណាស់ ។ (យោងមុកបានផ្តើម) ឱ្យវាយឱ្យទេ បុណ្យនានាថែ នេះវាបានជាក់អង្គរ វិកទីកចាក់ពេញបានទុកគោរយោយឱ្យដឹងប្រសិទ្ធភាព ។ វាគិនដែលធ្វើ គោរយោយឱ្យបានប្រើប្រាស់ ។ ស្រាវជនដឹក ដើរលេងយប់កីឡាធិនិយោប់... ។

- អនីតលីម ! ម៉ោងនឹងដឹងណាស់ ។ ឯងដែលចេះប្រើប្រាស់បានប្រើប្រាស់ រហូតដល់សៀវភៅដល់បានសំក្រោះត្រូវបានរារា ។ បែរមកសិកវេលដែលជីកម្មដល់អស់ នៃល បន្ថែមស្រន់អស់ ... ។

- ប្រាន់តែខ្ញុំបានទៅបានសំក្រោះត្រូវបានរារា ឱ្យកើតបែប ។

- ហេតុអ្នកីរូចនោះ ?

- ឱ្យមិនដឹងទេ ។ កាលខ្ញុំបួនបានពីរស្មោ ខ្ញុំបានតាមលោកត្រូវទៅបានសំក្រោះត្រូវបានរារា ។ នៅក្នុងដែលខ្ញុំនៅរាល់ថ្ងៃសិល មានខាងក្រោះត្រូវបានរារា ។ បានយកចង្វាន់មកប្រគល់លោក ។ ខាងក្រោះត្រូវបានចិត្តនូងយាយ ពីរឿងសង្គមមនុស្សដែលកើត

មានលើដីពីតាំង ។ តាត់នាគតវេចបូណ្ឌលោកគ្រួយចូលចិត្តស្ថាប់រឿងភាគនិងយាយ
អូចជារហូមត្រប់គ្រងរដ្ឋកុងសាកលលោក ហើយនិងការថ្វប្រុលសង្គមកុងលោក
តាំងពីកើតមុន្តុមក ។ ឧបាសកចំលោកពិការដើម្បីនេះ បានសូមអនុញ្ញាតលោកគ្រួយ
មេកុងបិទិកច្បាប់រោយភីកុងសាមលោរនៅកុងកុង មកដែក មកស្ថាប់លោង កាលណា
តាត់មកនិយាយ ។ អូចនេះរៀលតាត់មកមួង។ នេន ភីកុង បានមកជុំអង្គយបត់ដើងចាំ
ស្ថាប់តាត់ប្រាស់ ។ កុងសេចក្តីទេសនារបស់តាត់ៗ មិនដែលនិយាយពីរឿងប៉ះណាល់ដល់
ពុទ្ធសាសនាទេ ។ តាត់និយាយតែការជាក់ស្ថិតិតាំង មានអ្នកស្ថាប់ចំនួនប្រើប្រាស់តាំងសង្ឃោះ
តាំងគ្របាស្ថិតិ បានពិចារណាស្ថិតិរសំដីតាត់ហើយបានយល់ព្រមតាមតាត់ ។

ថ្វមួយ តាត់បានលើកបញ្ហាមួយមករោយលោកសង្ឃឹមដីពិចារណា ។ តាត់សូម
រោយអង្គយរកហេតុកែទិន្នន័យ និងកែវិសាទិន្នន័យប្រជាធិបតេយ្យ និងកែវិសាទិន្នន័យ
លិត្យលួង ។ មានលោកសង្ឃឹមប្រើប្រាស់ប្រជាធិបតេយ្យ និងកែវិសាទិន្នន័យប្រជាធិបតេយ្យ
ធម្មតាមកើតមុន្តុមាត្រកែវិសាទិន្នន័យប្រជាធិបតេយ្យ និងកែវិសាទិន្នន័យប្រជាធិបតេយ្យ
ដលរបស់ខ្លួន ។ បិទិកុងទុកទុកទេនកាត្រវត្ថុខ្លួនការសង្គមទាន ស្ថិតិរដ្ឋរោនិញ្ញនៃ... ។

ខ្សាសកទីចដើម្បីនិយាយតបឡើង តាមយោបល់ខ្លួនព្រមទាំងខ្លួន ទុក
ទេនការស្ថិតិន្នន័យ និងរាស្ត្រខ្លួន តីបណ្តាលមកពីថ្វប្រប់គ្រងរាជការនៅ
ប្រទេសនោះ ។ មេកោតចំណាំដែលធ្វើរោយប្រជាធិបតេយ្យខ្លួន ការមួយថ្វ ពីក្រសិទ្ធិដល់
ព្រឹលប់គោរយ៉ាកអត់បាយស្ថិតិរាល់ស្ថិតិមកពីការជីវិតនៃពួកពាណាំងនិងពួកអុងដ្ឋូ
ដែលចូលរួមត្រូវការពារដលប្រយោជន៍ផ្ទាល់ក្រោមទេ ។

កុងពេលនោះ មានខ្សាសកម្នាក់សក់ស្ថិតិរាល់បន្ទិច ដែលជាម្នាស់ដីមានរាប់រយ
ហិចតាមបិយមានគុណិត ឈ្មោះដល់រយតាត់ បានស្ថិតិរោយគាំងចាំ “ មានតេព្យក
កុងសាងកំមុយនិសទេ ដែលអាចនិយាយអូចលោក ” ។

(១) នៅក្នុង

ចំពោះសំដីម្នាស់ដីនេះ ឧបាសកខើចដើរបានដៀងបានដៀងយោងជាយរមទូលាថា ។

ខ្ញុំមិនអាចឈាយពីគុងសាង កុំមួយនឹងស ពីហ្មាហារ ពីការធាយទេ ។ ខ្ញុំត្រាត់តែសូមយោបល់របស់អស់លោក និងព្រះពេជគុណគ្រប់អង្គភ័ណុននោះ ។

ឧបាសកម្នាស់ដីគ្នាល់ដៀងយោងទៀត ហើយគ្រប់សង្ឃឹមនៅថ្ងៃ ។ ឧបាសកខើចដើរបានដៀងនិយាយរឿងដោរដោរទៀត ។ ខ្ញុំបានពេញចិត្តសេចក្តីអងិប្បាយរបស់ឧបាសកនោះណាស់ ។ ខ្ញុំបានសាកស្អោររៀនពីឧបាសកនោះវា លាយការរឿងស្អែកបានចិត្ត ។ ហើយកូងកំលុង ឬ នៅក្នុងសំណាក់នោះ ខ្ញុំបានស្អាប់ បានចេះរឿងជាក់ស្អាប់ ច្រើនលើសពីសាស្ត្រ ឯណ្ឌី សាស្ត្រទេសន័យ ។ ខ្ញុំបានកំនត់ទុកចា ឧបាសកខើចដើរបានជាមុនស្អូលាប្បញ្ញក ក្រើក្រពិតា ហើយប្រមូលរកគ្នាដោះទុកអ្នកតោតាគយ៉ាក ។ ខ្ញុំបានសង្កាត់ចិត្តចា ដល់ សិក្សាលូបថែងបាត់វិញ ។ តែដោយជាប់ចំនួនគ្រួសារ ខ្ញុំមិនបានត្រូវបានបង្កើតឡើង ។ ការខ្សោយខ្លួនចិត្តធមជិតិតដោយទេនា សញ្ញាបែងបង្កើរោយខ្ញុំចៀងសមិទ្ធផី ការចិត្តធមសត្វ ពីការរកភាព និសទាត្រី ហើយធ្វើរោយយុទ្ធសាស្ត្រ ពីការបន្ថែមទៀត ។

- តាមម៉ៅ ហើយទេនាសាមួចនេះ គ្នានាស់តែទាំងការតា វា ធ្វើឱ្យឯណ្ឌីចៀងទៀត មិនត្រូវធ្វើយកិត្តគោរកត្រី ចិត្តធមាន់ ។

- ខ្ញុំយល់ថា ៖ កើតឱ្យនាយើងនេះ មិនមែនមកពីកម្មជលវាសនាទេ គឺត្រាកដ មកពីរបបបារាំងដបីនិងជាតិៗ ។ ហើយដែលតែយើងខ្ញុំបានបង្កើរបានបង្កើរបាន ឬបង្កើរបង្កើរទេពុ បានសុខទេ ។

- លួយបំនិយាយទៅ (តាដែនបានយាត់) ។ អនុវត្តមិនស្អាប់យើងទេ ។ តាមយចាកម្មវាទ់ ។

- លតែចង្វែងទៅ ។ ស្អូកត្រូវការងារដើរបានដើរបាន ។ (យាយមុកបានបន្ថែម) ។

ចាប់យាយតាមឈុលដំណោក ។ លីមហិទ្ធនា លត់ចង្វឹងរួចហើយ តាត់បានប្រែ
ដេកលើកន្ទោលក្រហមនៅខាងជើងមាត់ទ្ការ ... ។

ខេត្ត ព្រៃន ត្រូវ

៣ ក្រុមសុខភាពជំនួយ

មានរដ្ឋាភិបាល យាយមីកត្រាក់ព្រការឡើង គត់បង្ហាគត្រូវដោយជាមុន
ប្រហាកខ្លួចត្រូវដោយជាមុន អំពីលិខិតចំអង្គររោយក្នុងពេកគាត់ ថ្ងៃនេះ
មានការស្វែងរកបាយឆ្លើយតិនាសាងកែត តារីតានព្រការដើរដឹងទូទៅ មិនអាយរដើរ
នាប ។ ចុះដល់ដីតាត់និយាយពិចារណា ជាមួយប្រព័ន្ធផាត់ថា :

- យើងស្តីបន្ទាល់អនុវត្តខ្លាំងពេក យប់មិញបានជាការដោកក្រលក់ ។ អញ្ញ នឹងតែ
រាប់ប្រប្រលងចុះឡើងហើយដឹងដើរជាប្រព័ន្ធ ... ។ អញ្ញមិនធានាសំរាប់ អញ្ញចង់ទៅធ្វើ
គូលិដ្ឋសវាបើវាសុខចិត្ត ... !

- កុំអាស់វាអី ឱ្យរាយឱ្យដោកសិនចុះ ឥន្ទេតអនុវត្តចំនួយកហោរ
វានេ ... ។ ថ្ងៃនេះកំពស់ចុងឈើអ្នកក្នុមិបានចេញទៅធ្វើការប្រប័ណ្ណ ។ ក្នុងា គត់លេង
មិរនោះព្រមដើមអំពីលអាម៉ែន្តាមុខក្នុមិ ។ អនុវត្តចំនួយកហោរលិម ។ លិមដឹងខ្លួន
ព្រការឡើងសុះទៅដី ឧរមាត់លាងមួល ប្រញាប់ប្រញាប់ពុនអង្គរមួយក្នុងការឃុំនិង
ការឃុំបាយប្រហាកដាក់ក្នុងបង្កើ ។ គត់លាម៉ែន្តីតាត់ ។ យាយមីកបានព្រៃកត្តាំថា :

- ត្រូវដើរនោះក្នុងការឃុំអង្គរជាបាយសំនាន់រោង ដែលយកមកអាយុងនៅពេល
ស្រាវជ្រាវ៖ ... ។ នានារោងមិនបាននោះដូចនេះដើរបានទេ ... ។ នានាបូសទៅដឹងត្រូវបាន
ខ្សោច មិនបានបានតាត់ហើយ ... ។ ឯងទៅធ្វើការជាមួយគេប្រយ័ត្នកំហាត់ផ្តើសត្រាស... ។

លិម និង ចំនានដើរកាត់ក្នុមិទៅត្រូវ ។ ឯងចុងក្នុមិគាត់ចូលទៅហោរតាមឃ្លាថ
អ្នកទាំងបីបានបណ្តីរគ្នាសំដោះមេយុំជាន់នោះក្នុមិគោរចំហក់ ។ តាមឃ្លាបានដើម
ស្មែរលិមថា :

- ឯងដីនទេ ?
- រឿងអ្ន ?
- រឿងកំនែន ។ ផ្សារ៖រាជការបង្កាប់កេណ្ឌគូសិ ១០០នាក់មួយលើកៅក្តុងមួយយុទ្ធសាស្ត្រ ហើយបើនរាជការឯងទិន្នន័យបង្កាប់នេះ មេយុំមានអំនាចចាប់ដាក់ខ្លោះបញ្ញូនទៅសាលាភ្លុកទៅសាលាទេតុ ។ ជាល់បានចាត់ក្រុមឬបិសអោយកេណ្ឌលើសម្រេចនាក់សំដែរឱ្យលើគ្រូសារណាផែលមានអ្នរៈច្បាល់ ហើយបិកដៃយកទៅពាណិជ្ជកម្មបន្ទូរបន្ទូយមិនបិតខ្សោះពេកទេ ។ តាត់ធ្វើជាមោទយល់ដោយមានអ្នរៈច្បាល់ ។ ជាល់បង្កោះអោយអ្នកម៉ែត្រនាក់នោះបង់ប្រាកវិញ ។ តាត់ធានាករដូលគូសិដូសយកតាំលិលយុទ្ធលម្អាក់៥០រៀល ។

មេយុំជាល់ ធ្វើជាបន្ទូរខ្សោះទៅដល់អ្នកក្រោះទៅ ។ តាត់មិនយកប្រាកតាបន្ទូលភាមទេ តាត់ធ្វើជាបេញប្រាកត់ខ្លាល់ខ្លួនតាត់ដូសមុនសិតិ ។ ឯុចនោះ មេយុំជាល់ក្តុងកំនែនមួយលើកៅ បានធនានានអំនាចបានកិត្យិនគុណឯ៍ពីអ្នកក្រោះទៅ ។ មេយុំជាល់កត់ជានិពាក់គាត់ ដល់ខេក្តុរាស វិឡូច្ចៀតគាត់ទៅទានសំនងពីអ្នកក្រឹតាដកកាត់តាំងនោះអោយមកភរស់ដកសិងប្រុតអោយគាត់ ។ ធម្មប្រាកត់បានមកដោយវិធីនេះជាល់ថែកទៅកោយភ្លាក់នារគាត់ខ្លះទុកដ្ឋានគាត់ខ្លះ ទិញអីវាត់ដូនលោកប្រុសលោកប្រើខ្លះ ... ។

- គ្រប់តែមេយុំប្រព្រឹត្តិតម្យលជាល់តាំងអស់ វិ ? (លិមបានស្ថូរបញ្ញាក់) ។
- មានពិចណាស់ដែលគ្រឿមគ្រូនោះ ។ ១០០នាក់មានមិនដល់មួយដង ... ។

លិម និងតាមួយ បានដែកក្នុងពីនោះពីនោះចប់តាមផ្លូវដើរកាត់ខ្លួនគោរក្រស់រួចកីបានទៅដល់ក្នុងគោរកចំបក់ ។ នៅមួយច្បោះមេយុំជាល់ កំនែនបានមកដល់បន្ទាក់ ។ គ្រប់ចំនួន ១០០នាក់ មេយុំជាល់មានបុរីឬសពីរនាក់ស្ថាយកាំត្រួច បានបណ្តីរកំនែនទៅសាលាភ្លុក ។ ថ្វិកគ្រប់បញ្ចូលក្នុងកំនែនយុំគោរកចំបក់ បានទៅដល់សាលាភ្លុក

ដែលថ្លែទេនេះធ្វើ រហូតត្រានិយប់សំភក ។ ក្នុងវាលរេងមុខសាលាភ្លោក គេបើច្បាប់ កំនែនយុងទៀតពានមកដល់មុនវា៖ អង្គុយជាសង្កាត់តាមយុំក្បាលមីរនៅត្រាល់ដី ។ កំនែនក្រប់ត្រាគារកោះកស្សោកខោស្សាប់ត្រូវបានឱ្យដឹងដែលមិនមែនយុទ មុខក្រុមអង្គុយគោយ គោរប់ក្បាលមួចជាមានទោសល្អឥវិទាសល្អច ។

លោកពាល់ដូសស្ថាតទាំងជាក្នុងការតែងចិត្តខ្លួនរាយក្រឹមហេល ២៥ឆ្នាំនិងចិះដោយ ចុះឈើសម្បួនយុបទៀតពានកាន់រារ៉ែទូលកំនែន ។ ថ្លែទូលកំនែននេះ លោកពាល់ដូសបាន រៀបចំនៅរាយក្រឹមហេល ។ តាត់អង្គុយក្រុមក្រុមហេយនៅខាងស្តាំក្នុង ចិះដោយពានិយរប់ប្រចាំថ្ងៃ ។ មេយុំមួយមួងៗ បានដើរឡើងទៅក្នុងលោកពាល់ដូស ហុចបញ្ញីដែរ ពីរូចសំណើនាមុខកវិញ ។ ពូមេយុំជាន់មិននៅស្សោមទេ តាត់រៀបចំបញ្ញីតាត់ហើយចាំ ផ្លូវស្ថាប់លោកពាល់ដូសហៅ ។ មិនយុរបីន្ទានគេលី៖

- នាគារកំបែកនៅឯណាន ? បានក្នុងឯកត្រប់ចំណូនទេ ? ពូជាន់កំយក្ស់រារ៉ែកាន់បញ្ញី ទៅ ដូសលោកពាល់ដូស ដើរសំណើនាមុខកវិញ !
- ទានប្រាសរកក្រប់ចំណូនហើយ !
- ក្រោតឱ្យលូ យើងទៅក្នុងការក្រុមក្រុមស្ថាយ ហេតុអូក៍តានិងមិនខំកោណ្ឌុគោយ ដូចនាគារកំបែក ។ ប្រយ៉ោត្ថុហូតនារោះ (លោកពាល់ដូសបានបញ្ជាសមេយុំ ស្ថាយ) ។ ពូជាន់បានសំណើនាមុខកវិញ ។ ហើយមុខតាត់បាន ព្រសស់ ។ យើងមួចនោះលិមណាន់មាត់ស្ថារតាមួយចាំ ក្នុងសំណើនាមុខកវិញ ។
- ជាការចម្លាតទៅធ្វើ ! អ្នកជំត្រូវតែការត្រូវប្រើប្រាស់ ហើយតាមួយចាំ កំសំណើនាមុខកវិញ ។
- ជាការចម្លាតទៅធ្វើ ! អ្នកជំត្រូវតែការត្រូវប្រើប្រាស់ ហើយតាមួយចាំ កំសំណើនាមុខកវិញ ។

- មិនមែនជម្រើនទេ ! (លីមប្រកេក) ។ តាមខ្លឹមថា មានពេកកុងស្រុកខ្ញុំតែទៅ
ដែលនាមីនជីជាតិនៃភ្នំពេញ ត្រូវបានប្រជាធិបតេយ្យ ប្រជាពលរដ្ឋមិនធោកដូចស្រុក
យើងទេ... ។ រាជក្រឹតាអាណសិទ្ធិ មានសេវាការដែកកត្តាតាន ហើយចាប់របៀបណុតក្រោម
ដើរទាក់មិនសូរមានដោរ ... ។

... តាមឯកសារដីនេះ និងកុំនិយាយខ្លាំងពេកតិចមេយុំជាន់លី ... ។
និយាយអើង ត្រូវងារមិនឆ្លងស្តាំ ... ប្រយ័ត្ន ... (តាមយុទ្ធសាស្ត្រាន) ។

ឬ៖ទួលបញ្ជីនិងប្រមូលគូលិតានក្របចំនូនដូចជបុនបាប់ លោកបាល់ដូរ
ដោយនិងបូលិសប្រាំតាក់ទៀតស្តាយកំណើង បានបណ្តីរគូលិកកំនើនមានប្រហែលជាង
ពាន់តាក់ទៀតពីនិងកុង ។ ថ្វីប្រជិតលិចកំនើនបានទៅរលក់កន្លែងឡើក ។ ស៊ិកីពីរ
ជបុននៅកាន់កាប់ត្រូវកន្លែងនៅ បានចាប់ដើមនៃស្អាតដូលខ្ពស់លោកបាល់ដូរយើងវាក់
ទាក់ សរសើរពួកគេណូគូលិ ដូរយើងទៅជបុន ហើយសន្យាមេយ្យប្រលងដែលសរស់ជាតិ
អក្សរជបុន ហើយចូរប់រោមលោកបាល់ដូរចេញចូលពោជិជីនកុងមិនមែនយន្តហេរៈឡើង
ឬ៖បានតាមមិត្ត ។ លោកបាល់ដូរវិករាយហើយជាតាទា ថ្វីក្រោយកេណ្ឌរោមចេនិនជាង
នេះទៀតបើជបុនត្រូវការស្តីកត្តាតប្រាប់សាលាប្រសក្តុរកដូនបានទាំងអស់ ។ ប្រតិបត្តិ
បញ្ជីនិងគូលិដូចកាលណាលោកបាល់ដូរបានគាំទាប់ចាប់ចាប់ដូរយើងត្រលប់ទៅវិញ ។

ឯចំនេកកូលិកកំនើន បានជបុនបាលយុំនៅកុងបន្ទាយរបងល្អសបន្ទាយមេយិក
ដីឡើងយន្តហេរៈដីកត្ត ដើម្បីមូលដ្ឋានស្រាវជ្រាវជាសិសមបាមាសី ... ។

ខេត្ត ព្រះពីរ នាមីន

៤

ខ្លួនខ្លួនថ្មីថានាន់ សិទ្ធិភាគ

ជីមថោរពេជិចិនតុងបានដប់ចេច ព្រឹកធនាគារណ៍ប្រើប្រាស់បំលែកបានកើតឡើងរវាង
គ្រូសារនាងហេងនិងមេយុំជាត់ ។ អ្នកភូមិដើមអំពីលបានយកចិត្តទុកដាក់ត្រប់ត្រាតីរឿង
នេះ ។ គ្រូសារនាងហេងដើលបានទូលាលក្រោះថ្នាក់ថ្នាក់បានប្រជុំត្រាំ ។ ពួសាយបាន
ប្រមូលប្រពន្ធនិងកូនស្រីតាត់ មកសុរដណិតឯងរកដូរដោះស្រាយ ៖

- ក្រហេង មេយុំជាត់មកពីអាមិត្រមុននិយាយអីខ្លះ ?

- តាត់បានមកបញ្ចប់គ្រូសារយើង ។ តាត់ថាអ្នូមុខសំរាប់សម្រាមដើម្បី
បន្ទាប្រុងកំណើនដើម្បីចូចឡូ មិនអ្នកឡើយនៅថ្ងៃស្រទេ ។ រូបរាងខ្ញុំសម្រាប់អ្នកក្រោងថ្ងៃ
យុទ្ធម្មាន ថ្ងៃលោកជំទារ លោកស្រី ហើយឯណិតប្រពន្ធនិមួយហេងណាស់កំបានថ្ងៃ
ប្រពន្ធឌី នីស្រីលោកចោរហ្មាយដែរ ។ តាត់ថា លោកចោរហ្មាយស្រលាយខ្ញុំ សរសើរ
ក្នុងប្រពន្ធនិងប្រពន្ធលោកទាំងពីរ ហើយដោកយប់ចេចស្រោមយើងឡើង នៅនេះហើត្រូវ
និងលោកជានិច្ច ។ តាត់ថាគូរណាស់តែខ្ញុំដូយជីវិតលោកចោរហ្មាយដែរ ។ រួចពិសរសើរ
ត្រប់តាត់បានហាចកញ្ញប់មេរ្បានិងទិកអប់ សាបូក្រអូប សំណត់ព្រឹមឱះត្រ ព្រមទាំងផ្លូវ
ក្នុងម្នាស់តំបន់មួយកញ្ញប់ដែង ហើយថាដាដជីនុនលោកចោរហ្មាយថ្ងៃមកដូន ។

- ក្រហេងនឹងបានប្រាប់តាត់ម្បចម្លោចវិញ ? (ពួសាយបានបញ្ជាក់) ។

- ខ្ញុំជីរបានតាត់ថា ខ្ញុំជីការហើយ ។ សូមកុំណោយមកវីរ៉ែរល់ថ្ងៃតុក ខ្ញុំបានបង្កើល
ប្រជាប់ប្រជាថីតាត់ទាំងអស់ ។ តែពីព្រឹកមិត្តនេះតាត់មកថ្ងៃតុក មានចូលិសពីរនាក់
មកដង ។ តាត់កំហែងចង់បានខ្ញុំ ។ ខ្ញុំបានអង្គរតាត់ថាកុំអាលប្រញាប់ពេក ... ។ តាត់
បានប្រាប់ខ្ញុំថា លើកខិត្តធតាត់លែងថែនដែនហើយ ... ។

- រឿងក្រហេងនេះពីបាកណាស់ តើមិនវាតិតផ្ទចម្លច ? ទិន្នន័យ
ស្របក់ដើរ :

- ពីម្បីឲលិច្បារ យាយចាន់ក្នុងព្យួរបានជូបអញ្ញ ។ តាត់បានអោយយោបល់ថា
យើងមានសំនានក្នុរណាស់តែត្រូវចំណុចអនុតាមធម៌ ហើយលើកក្រហេងអោយទៅលោក
ថីហ្សាយ ។ តាត់ថាបើកុនភាពវិញ តាត់ជូនលោកថីហ្សាយស្រច មិនអោយវាទៅ
កាយដឹក្ខាំកក់ដល់ណានទេ ។

- មិនវាងនយល់ស្របតាមយោបល់ទេ ?

- ចំណោកអញ្ញតាមយោបល់ទេ ។ បើក្រហេងវាចង់នៅកាយដឹក្ខាមួយអនុតាមធម៌
លើមទៅបើចង់បានស្រឡាតមានសំណើមាសពេជ្រាតក់និងតែ ទៅនៅជាមួយថីហ្សាយ
ទៅ ។ មេយុំធាន់គេសុខចិត្តសងបណ្តាការទៅតានៅវិញ ... ។

- ចំនួកអញ្ញមិនយល់ស្របតាមនីងទេ ។ អញ្ញអ្នកប្រើប្រាស់ប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធដឹងប្រើប្រាស់
ទៅតាមធម៌ទេ ។ ឯងមិនលើក្រហេងប្រាប់ទេថា លោកថីហ្សាយមានប្រព័ន្ធដឹងប្រើប្រាស់
ហើយ ហើយនៅមានកោតតាមអញ្ញដឹងមិនឱ្យក្នុងក្រសាំងនេះ កំស្រើមេយុំ
ធាន់តាមយោបល់បានទេ ។ ណើយមុននឹងសំរេចអញ្ញចង់ដឹងក្រហេងសិនតិនិមិតផ្ទ
មេច ?

- យើងបានទទួលដឹងនូន និងពាក្យតានៅឯុចហើយ។ នៅជាមួយខេះទៅតែតែ
យើងនិងរៀបការ ។ បងលិមបានទាំងមកនៅដ៓ៗយើងកាលចិត្តអស់មួយខេះ ។ ខ្ញុំបាន
ស្អាតចិត្តតាត់យើងថា តាត់អាចជាទីនីរបស់ខ្ញុំបាន ។ យើងប្រាកដជានៅជាមួយ
គ្នាយ៉ាងសុខ កំបាំលោកថីហ្សាយ គងតែកុងសីកិច្ចិនអាចបែកចិត្តពិបងលិមបាន
ឡើយ ។ ឱីមិនចាំទេយប់មួយបងលិមបានខ្លួនស្ថាប្រាស់ - ឯករត្តឯុងយកមកមិល ។
ត្រូវបើយើងខ្ញុំនឹងតាត់ជាន់អង្គរពីរតាក់ ខ្ញុំបានប្រាប់តាត់ពីដំនើរអាម្ចារេដៃ ហើយតាត់
បានឈរឯកសារលើអំពីសេចក្តី ស្អោាត សិរីស្អាប់រាងទារនិងឯក ។ ខ្ញុំបានសរុបថា ខ្ញុំសុខចិត្ត

ច្បាស្តាច់រស់នៅជាមួយគាត់ ដូចទារបានបូរស្តាច់ជាមួយនឹងអ្នក ប្រកែកមិនប្រាជដើរណ៍
មហោសិព្វៈរាយ។

- អញ្ញក៏ពេញចិត្តជិំណានស់ដែរ។ (ពុស្តាយបានកាត់) អនុតលិមត្រីមត្រី
ស្រឡាញ់ការងារ។ វាស្ថាតនិយាយត្រូវតាមគំនិតអញ្ញ ។ ថែរាជាំទេ កាលថ្មីសិលមួយ
យើងមកពីរត្តិវិញ អាចរាយដៃនៅមកដំបារអ្នកពណ៌យល់យើងចាំ យើងរាល់ទូលាប
ធ្វើការចិត្តិមអ្នករាយការ ស៊ុចមត្រូវ ដូចដែងដើរឱយហាត់សំរាប់ក្រពេះ... ហើយយើង
រឱយហាត់នៅទាំងនោះ យើងមិនបានកសាងពីជាតិមុនអាយបានក្រាស់ក្រល់។

ចំពោះរឿងនេះ អនុតលិមមានយោបល់ផ្តុយ។ បានដើរឱយចាំ : “ យើងមិនត្រូវ
អណ្តុតអណ្តុងលើរឿងដែលយើងមិនដឹងពីតនោះទេ ។ យើងមិនអាចដោកយើង
ជាក់ស្អាតជាតិមុនយើងកើតជាតី ហើយជាតិក្រោយក៏មិនដឹងទៅជាតីដើរីដែរ ។ យើង
ត្រូវពិនិត្យថីលប្រភិទនុស្សនៅលើដីនេះដែលមានហេតុភោទជាក់ស្អាត ។ យើង
មិនមែនបានក្រុងក្រសួង តើត្រូវបូកបារាំងដូចនឹងជាន់ ។ តីសុខ តីសម្បូរិ
បានពិន្ទ្រាកដដល់មុនស្ស្រួច ដើរកាលណាមនុស្សខ្លួន ធ្វើការទាំងអស់គ្នាពិតាំ ហើយត្រូវ
អ្នកមានអ្នកក្រ ។ សំដើរនេះចំពោត្រូវ ។ អញ្ញដោកគិតទៅវិតយើងកាល់តែត្រូវការនៃតែ
ពិត ។ នៅស្រុកយើងនេះ អីងបានបានត្រូវដើរឱយបានលក់ពីប្រាជាយគាត់ត្រូវបានកំណើន
ការហើយរាល់ស្តាំ អ្នកក្នុងយើងបានលក់ពីប្រាជាយគាត់ត្រូវបានកំណើន ។ នៅពេល
យើងសុំថ្មី ពួកអីងបានបាន បានត្រូវកង់ទៅដប់ដូចនឹងទីត្រូវយើងចំនោះរាប់លានរៀល ន
ចំនោះករយើងជាភាស្តាលតាលត្រូវបូករាទ់កេណ្ហុលី ។

- ក្រោពីចំនោះនិយាយត្រូវ អនុតលិមមានរូបរោមមិនអន់បានកំណៈ
ស្របាល។ វាទៅនៅក្នុងយើង ។ មិនថែរាយលំយើងទីត្រូវយើងដូចមេច ?

- អញ្ញយល់ផ្តុចខ្លួនរាយ

- អញ្ជូនចាន់ឱ្យត្រូវយោយចាន់ក្នុងព្រឹកបានហើយ ឯងដឹងទេយោយចាន់
នេះជាមួកដឹកត្រី ប្រសិទ្ធភាព កំណែធ្វើតាត់ផែស្អាស ។ មិនឯនក្នុងដឹមកសាំងតាក់
ឱ្យនរាជរដ្ឋបានដូចខ្លះដោយកញ្ចាស់ចាន់មកពាកយកទៅកោយមិ ដែលទិន្នន័យ ។ តើ
តួលូវយើងប្រសាណ្តាសលាត្រីមិនបាន ដូចនេះយើងត្រូវកោយក្រហែងគេចិត្តក្រឡាំ
មេយុំចាន់ ។ តាមអញ្ជូន អញ្ជូនដឹងថាយើងមិនបាន ចាប់កោយក្រហែងទៅនោះសាំង
លាក់ខ្លួនឯងដួចជាតាត់ទិន្នន័យទៀត ។ តើឯងយល់ដូចមេច ?

- ខ្ញុំយល់ប្រសាណ្តាសលាត្រីតាមខ្លួន ។ ខ្ញុំអាចដួរយើងទៅតាត់ដួង ។
- បើដូចនោះ នឹងកទៅនោះជាមួយចុះ ។

ខ្ញុំបាន ប្រើប្រាស់តួលូវ

ព្រៃន្ទាប់ព្រៃន្ទាប់

ក្រាយពីលិមបេញទៅធ្វើគុលិដប៉ុន តាន់តាមបៀវីយទឹងវិញ ។ តាត់យុល
គោ វិកទិក ។ នចំនេកយាយមុកកីត្រូរធ្វើការសញ្ញាសារពីក្នុងផ្ទះ ។ ពួសាយបាន
មកលេងនិងគាត់ជាព្រឹកនិយាយពីរឿងនាងហេង និងរកម្មដ្ឋាយបង្កើងដាននាង
ហេងពីមេយុបាន ។

ដូចសេចក្តីសំរែច ត្រូសារពួសាយ នាងហេងបានមកនៅជាមួយតាន់តាំង យាយ
មុក ។ បាប់តាំងពីនាងហេងមក លាក់ខ្លួនពួននៅផ្ទះគាត់យុល តាតស់។ វិកមុខវិកមាត់
នាងហេងបានដំឡើសដែរយាយមុកសីរីត្រូបំភិច្ចការក្នុងផ្ទះ ... ។ នាងបានសំអាតផ្ទះ
សំបែងរៀបចំបាយទិក ។ រាល់យប់នាងដងទិកដាក់ដូលទុកប្រោតសសរទ្ធផង ហើយ
រៀបហិបស្ថាតិតដំឡើកយាយតា ។ នាងបានស្រួលផ្ទះទៅដែលស្អាត់ដាក់ចំបើងមិល
ភ្នក់ត្រឹងគោ ។ ក្រាយពីបានសំអាតនិងថ្វាបំបែងអំបែង នាងហេងបានរួគរាល់។
ល្អចស្សីរតែគ្នានូយប់ ។

យាយមុកពេញចិត្តក្នុងប្រសាកាត់ពន្ល់ពេក គាត់បានលាន់មាត់ខ្សីប្រាប់មីត្តគាត់ថា៖
ខ្សោយឱ្យទេ នាងហេងខស្សាហ៍ធ្វើការណាស់ ។ វាស្របានក្នុងយើងពិត ។ ម៉ែក្នា
រប់ថ្វីគិតពេលអន្តីតិមប្រុលប់មកវិញ ។ ស្អាតំណើងជិមប្រិក ... ។

តែសេចក្តីវិករាយយាយតា មិនបានយុរទេ ។ មួយអាជិត្យក្រាយនាងហេងបានមក
លាក់ខ្លួនជាមួយ ពួសាយបានមកត្រូបេហ្គត្រហាបទាំងថ្វីត្រង់ទឹងទោះហេរយាយតា
និយាយប្រាប់ស្សីរតែដាក់កិត្តិដល់កន្លែលមិនទាន់៖

- អ្នកដន្តុងដីងទេ ។ ពីត្រីកមិញ្ចានេះ មេយុំជាត់បានសំបុះលើសហគ្មានកំប្លាប់ សុខតែកំណើងមករកចាប់ក្រហោង ។ ឥឡូវទៅវិញ្ញាបើយ តែបានផ្សេកប្រាប់អ្នកភូមិថា អោយដូយរកក្រហោងណូនដង ។ មេយុំជាត់ថាមេចអត្ថិនបើយ ។ ចិត្តធម៌នោះយើងទៅក្រហោងនៅដងមិនបានទេ ត្រូវអោយវាគេចចោនៅនាយ ។

ដំណឹងធ្វើអោយតារ៉ីត ឱងញ្ញោម្រលោតស្តុះក្រកចូលទៅក្នុង នឹសយកដារ មួយចេញ្ញមក ។ តាត់និយាយដោយព្រោចថា ៖ អាជាន់នៅឯណា ! ត្បាកូលនានាក់ ។ វាចង់លួងចាស់វី ? គឺដំបង វិលូកតោប្រាប់មក ។ អញ្ចាយទាំងអាជាន់ ទាំងបូលិស វាយវាអោយបេកអំពិលអំពើក វាចង់ស្ថាប់វី ? ជារនេះគឺក្រោមខ្លួចខ្លួច ដែលបានការិយកទៅនៅទីកន្លែងស្ថាយបារាំង ... ។ មកនាន់ហេងក្បែនស្រីខ្លួច ទៅជាមួយខ្លួច អោយអាជាន់ចាប់លួងចេះលិល ។

ចាត់ស្ទុះចុះទៅដី ។ យាយមួកបានយាត់ថា “ ឪវាអើយ ! កុំវាតំង ពេកលួចប់ទៅ មេយុំជាត់ទៅបាត់តែបើយ ។ ស្ថាប់ដន្តុងយើងនិយាយវិញ . . . ” ។

ឬ៖ដល់តារ៉ីតវា ឬសាយឱីង ឬស្ថាយបានចាប់និយាយ “ តាមខ្លួចប់ស្ថាល់ជាត់មិនទុកបាយយើងសុខទេ ។ យើងទិន្នន័យតាត់មិនបានទេ ។ តាត់បានចាប់ព្រោចតែក្នុងគេបូនិនងបើយ ។ កញ្ចាស់ចាត់ទៀតក៏ធ្វើមណាស់ដែរ ដើរតែពេកលួងលោមដីក្រី ប្រសិទ្ធភាព ។ យើងត្រូវរកវិធីអោយក្រហោងចេញពីក្នុង នៅនោះទៀតមិនបានទេ ។ តាមយោបល់ខ្លួច ស្ថើអោយដន្តុងទៅលក់អង្គរឯងខ្លួចពេញ តាំក្រហោងទៅជាមួយជង ដល់ត្រលប់មកវិញ ត្រូវនោះសំរាកតាមស្រកចំការទិញបន្ថែម ត្រលប់ ល្អ យោក សំរាប់ការក្នុងយើង ។ ត្រូវសំរាកនោះចំការយូរបន្តិច បង្កើដិតថ្មីការចំការ ហើយពេលនោះអនីត លិមត្រលប់ពីពេជ្ជិមិនិត្យវិញ ។

សេចក្តីស្ថើស្ថួលស្ថាយបានទូទីលយល់ព្រមត្រប់ត្រា ។ តារ៉ីត យាយមួក នាន់ហេងបានទូទីលយល់មតិអង្គ ។ តែពីរយប់តាត់ជាត់បាន ៥ ហាហ ផ្តុកដាក់រៀនដូចស្របតាម

កាត់កិច្ចបុលត្នាចាំងបិទាក់បរទេសគមកឡើងចូលចំនាយ ហើយបរមកដើរ
សំដោទៅក្នុងពេញ ។ នៅលើចូលចំនាយនានាស្ថិត នៅទីនានិភ័យ នៅទីនានិភ័យ
របស់លោកបារាំងខ្មែរ បានចិត្តវិចុះវិឡើងអាបីណើលទេសគមកឡើងចូល
ហើយ និង យាយមួកជីវិតទេ ។ នានាបេងបរ តាវិតដើរមុខទេសចំពាប់ទេសគម
រោលដែលមានទេសនានាដែង វិ ថ្មីសរទេសគាត់ បរពាណិជ្ជកម្មលោកអង្គភ្លេចក្រោម
តាវិត បញ្ចប់ទេសគាត់អាយកាសិស្ស ហើយបុលត្និតប្រពន្ធពាយថ្មីនៅលើ
សាលាសានមួយត្នាចាំង ។

ថ្មីរស្វ័លតាវិតចាប់គោិចឡើងបរទោទ្រឹត ។ តាត់បរបណ្តីគាត់ខិះរោល
រោលបណ្តី ។ គាត់ប្រពន្ធផ្លូវតាត់ប្រពន្ធផ្លូវចាំង ។

ចូលអស់ទេសសុខតែអញ្ចាស់ អញ្ចាស់ អញ្ចាស់ឡើក អញ្ចាស់កិច្ចបាក់ចាំងអស់ ។
ត្នាចនុវត្តន៍រណាជើក្រុពីវាស្អែទេ ។ ធម៌តុល្យរបានចាក់ដីរស្អាត គេបែរជាយាត់ចាំងមិន
អាយអុកក្រែសបរទេសគាត់ដែង ដោយគេចាប់ដៃកកងដីកួុងដីអាយកាសប់ឱចចូល ។
ធម្មតារាស្សីមិនដែលបានបែងផ្ទៀងផ្ទាត់ពីព្រៃសឈាមរបស់ខ្លួនទេ ... ។

តាវិតតិធមួយត្រួងទេសបន្ទិចត្រួងទោះបន្ទិចអាយចាប់តាមផ្លូវ ។ មកដល់ក្បាល
ស្អាតរោច្រាយគាត់អាយកម្មិតឱ្យក្នុង តាវិតហុចុះឱ្យគោទោះអាយនានាបេងបរវិញ ហើយ
រួច្បាប់ប្រពន្ធផ្លូវចាំង ។

- អាជាន់ហើនប្រមាជមិនបានបាយអញ្ចាស់ទេ ។ វាប្រើអំនាចមកចាប់ក្នុងប្រសាធិះន
វាំអាយយើងអំពលមកលកកអង្គរក្នុងពេញ តួន្យប្រុកគោមានស្រាយការ ។

ពេលទេសក្នុងពេញស្អាតមានមុនស្សីដីរម្យយោ ។ នៅទីនានិភ័យ នានាជើឃីជាបុ
ម្យស់ក្រុងក្នុងពេញឡើកលើនឹងប្រវាត់មិនបានបាយក្នុងពេញ ។ ចំពុះបន្ទាយមួយទៅ
បន្ទាយមួយដែលបានស្វែងគោទោះនៅប្រពន្ធសាលាប្រពន្ធក្នុងក្នុងពេញ ។ អ្នកក្រុងមានចនាបាន
បណ្តាញប្រពន្ធផ្លូវត្និតប្រពន្ធសម្រាតិ អាយផ្លូលផ្លូវត្និតប្រពន្ធដែលគោទោះនៅក្នុងប្រពន្ធ ។ ឯចំនួក

អ្នកក្រោងទីលក្ខវិញ្ញ មិនជិនរត់ទៅក្នុងនៅក្នុងនោ កើតនៅកសិតិថ្នូលីរង្វាប់បេកចា ដំពែស្មាប់នៅក្នុងពេញ ។ ឧប់សិរិយុលចាំយាមដ្ឋានេយេទៅ ។ អ្នកចាំការភាគតាមចិនិយប័យកបនៃខេមកលកកំង្ហារដ្ឋាន ហើយអ្នកបេកដីនិងសុវត្ថិភាព ស្តីក អុសមកលកកំដែរ ។

ហេតុនេះរោលយិញ្ញរោះអង្គរតានៅឯណី មិន រួមតាម នៅវារោកអនរតែចេញ ពីដ្ឋាន មកដល់នឹមត្តាច្នូល ។ ឧប់ទិញ្ញមួយចុង ឧប់ទិញ្ញបិតោ ឧប់ទិញ្ញដល់ហាម ។ តែមួយដ្ឋានទីតាងរោកស្មានកូនភាគតែ តានៅឯណីកំង្ហារដាច់អស់ ។ តានៅត្រួតអរណាល់មាត់ប្រាប់ប្រពន្ធកូនថា ៖ ចំនោះកណ្តាលសំលើកនេះ លក់នាប់ដាច់ ហើយមិនរីលីយោពាយ តាយមួយម៉ាត់ដង ។

តាត់បនសំដោទៅជ្រាវសិលិបសំវកលយប័យប់នៅកន្លែងខាងក្រោមជ្រាវ ។

ពេលយប់ក្នុងពេញ្ញសាត់ជាងពេលថ្ងៃថ្ងៃថ្ងៃទៅ ។ រាជការបានគ្របច្ចេះ តាមដូរកុំណោយមានពន្លឹះចាំងឆ្លាយការពារកុំណោយយកុំហោះមិនធ្វើបានឡើង ។ តានៅឯណីក្នុងបិកនទៅត្រូវយើរទេះតាត់ទេ ។ តាត់បុណ្យលក្ខុនប្រពន្ធតាត់សំវក ដើម្បីនិងយកកំណាំងបររោះព្រឹកត្រលប់ទៅចាំការវិញ្ញ ។

ឱ្យបានយើងតានៅឯណីបានជាសប្តាប័ណ្ណតាត់ណោយជាបាយ រៀបចំប្រជាប់ប្រជាក់រោះ ហើយតាត់កីបររោះយកអង្គរមួយហើយនៅប្រពេលលោកក្នុងយកតាត់ដែលអង់នៅត្រួតខណ្ឌលោម ។

ក្នុងពេញ្ញមិនបានសុខសហរិយជាទេ លោកដែលពិចណាស់អ្នកក្រោងមិនរត់ចូលរួម ត្រួតដែល ។ ស្ម័គល់ព្រឹកល្អ យប់ក្រោម នីមួយៗនៅលើបញ្ហាលើក្នុងពេញ្ញសុវត្ថិភាព អ្នកក្រោងអេយរតែត្រួតបានកំដួងតែប៉ុណ្ណោះ ។ អាមេរិកកាំងមកទំនាក់ត្រាប់បែកសំលាប់ ។ នៅលើមិនពេញ្ញមួយខាងជីវិះក្នុងព្រួច្រាវកំដួងកំទុកសំរប់អេយអ្នកដំឡើរតែចូលរួម នៅពេលយកុំហោះខ្នាំងមកដល់ ។ តានៅឯណីក្នុងពេញ្ញសាន្តរាល់រួម តាត់មិនឆ្លាប់តែត្រាប់បែក ។ មិនបានជិតិស្រប តាត់មិនជិះជាទែតែ

ពោលរទេសការយោងណាប់ប្រពន្ធក្នុងវត្ថេខាងណាតា ។ តាត់បន្ទរទេសបណ្តីរ តាត់គិតបណ្តីរ ។ តាត់ខំដោញការអាយុដើរឡើងឡើងវត្ថេជាប្រាយរតួចុម ឬចុច ហត់តាមផ្លូវរាល់មេុខាងដើងវាំង ។ ឯល់ជ្រើងខាងក្បែងរាល់មេុខ្លួនផ្សារសុខិត្តុក តាត់ការមេស់តាត់តាំងវេចាតើដើងចំមុខវត្ថុខណ្ឌលាម ។ មកដល់មុខវត្ថុខណ្ឌលាមប្រើត្រូវបែងចំតាមរបៀប ។ កំពុងយកអង្គរមួយឈូតិរទេស ។ ស្រាប់តែដើសំលេងផ្លូវ មុនដុំបុងឡើយ បន្ទិចឡើងឡើងឡើង ។ ប្រាប់ចាញានិយត្តិបោះអាមេរិកការងារមកទំនាក់ត្រូវបានប្រើបាយនៅទីនៅប្រើបាយនៅទីនៅ ? ។

តាត់តាំងលាក់អង្គរបានចាំប្រពន្ធក្នុងតាត់ចូលទៅត្រូវពោលរទេសការយោង ។ កំពុងយកបែងច្នៃស្តីពីការងារបានបញ្ហាប្រើបាយនៅស្រុវត្ថុដូចតិច ។ បែងចំប្រាយតែមាត់មុនស្សីប្រចុកប្រចលន់ត្រូវ ។

- លើកនេះមកធែនទៅនឹងបែងច្នៃ ។ ស្អែនេះមិនមែនយត្តិបោះដប់ទៀត ។ បច្ចាល់ត្រូវក្រាបប្រយ័ត្ន ... ។

- មិនគ្រោះថ្វាក់មិនយើងទេ ព្រាណតិញ្ញាមដើរខ្លួនខ្លួនប៉ុណ្ណោះទៀត !

យាយចុំកក់យស្ថាដំបានទេព្រាណប៉ុណ្ណោះទៀត ! “ព្រះពុទ្ធមិនជីជាពីទេ ! ព្រះសង្ឃឹម !”

នានាបោងកំយកព្រះមាត់ បានខ្សីប្រសិទ្ធភាពតាត់តាំង ។ បើយើងមានគ្រោះថ្វាក់តែបងបិមទុក្ខសោកយ៉ាងណាមេទោះ ? តើមិនខ្ញុំព្រះមួចមេចទេ ? ។

តាត់តានកំលាយលើកទិកចិត្តប្រពន្ធផាត់ថា : “ កុំកុំយកព្រះបានខ្លួនខ្លួនប៉ុណ្ណោះទៀត ។ វិនិត្តកុណារតនត្រូវបានប្រើបាយ ... ។ ប្រសចលើព្រះពុទ្ធប្រះដីព្រះសង្ឃឹម !”

យត្តិបោះកាលតែមកដិត ស្អោរព្រះរករកពីកិត្តិ ។ សំលេងខ្សីប្រសិទ្ធភាពប្រចុកប្រចលន់កីឡុសចេញឡើងពីត្រូវដែល :

- មកមែនបែងច្នៃ ទំនាក់ត្រូវបានប្រើបាយប្រចុកប្រចលន់កីឡុសចេញឡើងពីត្រូវដែល :

- មកដល់ដប់ ។

- ហេតុអ្នកដើរិនមិនឡើងទៅដោញបាត់ ?
- កំព្រឹងអ្នក គេមិនទាំងកែវិស្វែនទេ ។ តែទាំងកែវិស្វែនការណ៍ដែលរំសែរ នៅ
ជីថាមូលធម៌ ... ។

គ្រប់បែកគ្មានស្ថាល់រក្សាមាម គ្មានស្ថាល់សង្ឃ គ្មានស្ថាល់ក្រហស្ស គ្មានស្ថាល់
ផ្សាយ គ្មានស្ថាល់បន្ទាយឡើយ ។ ស្រាមបង្កិនបង្ហាញត្រប់ត្រា ។ ក្នុងពេលចម្បកចម្បល់
ខ្លះយំ ខ្លះបន្ត់ទេពុបន្ត់ព្រះ ខ្លះព្រៃសករកម៉ែនឱ្យឯកតា យកតុហោះពោះពួយ ឬ៖លើវិនិ
បៀយត្រប់ឡើងទៅវិញ ជីវិស្វែនបែកត្រាក់ចំបែកឱ្យមុខស្អែចគំលង ។ ដីម្នាល់ស្រី
របកកើតនៅប្រទេជាស្ថាមភ្លោះប្រជុំ បែកឱ្យមុខស្អែចឱ្យ ។ អ្នកនៅឯណ៍
គោលពុនិត្យដើរិនិភ័យ បានខ្លះខ្នាតជាតិត្រូវបៀយ ខ្លះត្រូវដំឡើងសង្គត់លើ ។
តាមដៃតី យាយមុកនាន់ហោះ បានខ្នាតចេញពីគ្នាដីដី ។ គ្រប់បែកបានលើកនាន់
ហោះក្រោះនៅពេលទៅត្រូវបៀយ បៀយបានទាំងនៅក្នុងមុខយកទៅសង្គត់ដើម្បីឡើងនាន់
ទៀត ។ នាន់មានលម្អាមចេញពីមាត់ ។ នាន់និយាយមិនចេញ បៀយបែកចំណែកមាត់
ព្រៃកហោះគេងង វិនិកដល់កូសំណាត់ វិសល់ព្រះពួន ព្រះម៉ឺ ព្រះសង្ឃ ។

ការបន្ទែកត្រូវបានដឹងដឹង និងចាប់បើកបានទៅជាមួយម៉ែនឱ្យក្នុង
នាន់ព្រមនិងប្រជាធិបតេយ្យ ។ នាន់កែវិស្វែនទៅជាមួយម៉ែនឱ្យក្នុង
ការបន្ទែកត្រូវបានដឹងដឹង និងចាប់បើកបានទៅជាមួយម៉ែនឱ្យក្នុង
នាន់ព្រមនិងប្រជាធិបតេយ្យ ។

ស្រាមចក្រពុកិតានកំទេចដូចប្រើប្រាស់ប្រើប្រាស់នៅក្នុងត្រូវបាន
បានដើរិនិភ័យ បានដើរិនិភ័យមានដូចប្រើប្រាស់ក្នុងត្រូវបាន ... ។

ខ្លួន ពីពី ខ្លួន

ទី៣ គិតថាមពន្លាបន្ទាន់ជិតលាត្រូវ

... រាល់ព្រឹកម៉ោង ៦ ដបុណ្ឌានប្រមូលគូលី ហេវណ្ឌាឃួចចាត់អោយទៅធ្វើការ រឿងខ្លួន ។

អ្នកកំនើននេះ ត្រូវដបុណ្ឌានចាត់អោយទៅដឹកច្បួន ។ អ្នកមានតែសំបកខ្លួនត្រូវវា ចាត់ទៅធ្វើការរឿងខ្លួនទៀត ។ ឧប់ត្រូវចាត់ទៅការបំភូនឈើ ។ ឧប់ត្រូវបង្ហ៉ែអោយដឹករួច ត្រង់សេ ... ។

ឯចំនេកលីម និងតាមឃុំត្រូវដបុណ្ឌាន ចាត់អោយដបុណ្ឌានដីឡាត្រូវការិសផ្លូវយន្តហេវា ។

ពោជិចិនគុងពេលនេះ ជាកន្លែងប្រមូលដីអ្នកត្រូវចំការពីគ្រប់ខេត្ត ។

នាយុបុចត្រូវត្រូវការណាលសិធនិនទាន់កាន់ការតារាយដែលបានដោងកីត្រូវជាប់កំនើន ដបុណ្ឌានដី ។ រាមកដ្ឋុសខ្សោយដែលរវល់ចំពោះថែរា ។ តាសិធមាមាយុ ៦០ឆ្នាំ នៅខេត្ត កំពងសិធនិន កីត្រូវដាករកេណ្ឌូយកមកដី ។ ពួបូញចំនាស់ពាក់កណ្តាលមនុស្សមកពី ខេត្តតាក់ក់ ។ ពួបូញនិងត្នោតតែបំប្រើប្រាស់ដែលបានគេចកំនើន ខ្លួន មករកសិធនិក្រុងក្នុង ពេញ កីត្រូវគេចាប់ក្រោយកមកដី ។ ស្រីខ្លួន រឿងពណ៌ម ចាស់ក្រោង កីតានមកជាប់ គូលិតាមឈ្មោះដបុណ្ឌានដី ។

ធ្វើការយុរិច្ឆេទេ កំនើនដែលនៅក្នុងព្រាណរបងឯកសហនុព័ត៌មាន ពួបូញ ពាណិជ្ជាល់ របៀបនានត្នោយវិញ្ញាប់មេរក ។ កំនើនដែលមានបានដីដូចត្នោយ ទិន្នន័យជីវិត ពាណិជ្ជាល់ ពេលកិច្ចកម្មក្នុងសោកស្រាយ ។ កំនើនខស្សាប័ប្រជិតដែកត្នោយដាក្រុមាស្សរកហេតុ កោះដែលបណ្តាលអោយខ្លួនទៅនាកោយដបុណ្ឌានដីឡាត្រូវការិស អោយបាតាបំងជីវិត ធ្វើបាប ប្រជាពាស្តី ។

ការប្រជុំដែកត្នោរពលណ្ឌរដ្ឋមន្ត្រីបាយ ជាជំលាប់មួយនៃពួកកំនែន ។ គេដែកត្នោរពលណ្ឌរត្រូវត្រូវបានរាយការណ៍ ។ ខ្លះត្រូវបារ៉ាប់ត្នោរពលណ្ឌរវិស័យសាស្ត្រឡើង ដិតទៅអ្នកស្នើសិល្បៈជាមួយ ។ ខ្លះត្រូវបារ៉ាប់ត្នោរពលណ្ឌរវិស័យ ។ ខ្លះត្រូវបារ៉ាប់ត្នោរពលណ្ឌរវិស័យ ។ ខ្លះត្រូវបារ៉ាប់ត្នោរពលណ្ឌរវិស័យ ។ ខ្លះត្រូវបារ៉ាប់ត្នោរពលណ្ឌរវិស័យ ។ ខ្លះត្រូវបារ៉ាប់ត្នោរពលណ្ឌរវិស័យ ។ ខ្លះត្រូវបារ៉ាប់ត្នោរពលណ្ឌរវិស័យ ។

ត្នោរពលណ្ឌរនៃជំនាញភាគចាប់ផ្តើមតាក់តាននិយាយពីនេះពីនោះ ។

- ធម៌ថ្វីណាតានយើងឈប់ជាប់កំនែន ។ ឧប៉ាតាមដឹកធំការជាប់កំនែនរាល់ត្នោរពលណ្ឌរគឺថ្វីថ្មីថ្មីថ្មីថ្មីព្រំបាន ... ។ ត្នោរពលណ្ឌរគឺថ្មីថ្មីថ្មីថ្មីថ្មីព្រំបាន ។

សំលេងមួយបានដើរឃើយកាត់ ៖

- បើចង់រួចកំនែនមានតែកាំថ្វីរាល់ ព្រោះវាល្អីត្រូវដើរឃើយកំនែន ។ បើចង់កំរោះជាប់កំនែនមានតែកាំថ្វីរាល់ ព្រោះវាល្អីត្រូវដើរឃើយកំនែន ។

- ដើរឃើយកាត់ តាមរយៈការចាប់ផ្តើមបាននូវការ ។ ហើយបើដើរឃើយកាត់ នៅពេលបាននូវការ ។ ការចាប់ផ្តើមបាននូវការ ។

តាមរយៈការចាប់ផ្តើមបាននូវការ ។

- ធម៌ថ្វីឈប់ថ្មីថ្មីការណាន យើងលេងជាប់កំនែនទៀតហើយ ... ។

តាមរយៈការចាប់ផ្តើមបាននូវការ ! (សំលេងប្រើប្រាស់បាន) ។ កំនែនមានតាមរយៈការចាប់ផ្តើមបាននូវការ ។

- ចុះគិតរួចរាល់ឈប់ថ្មីថ្មីកំនែន ។ ឧប៉ាតាមរយៈការចាប់ផ្តើមបាននូវការ ។ ហើយដើរឃើយកាត់ នៅពេលបាននូវការ ហើយដើរឃើយកាត់ នៅពេលបាននូវការ ។ ប្រើប្រាស់បាននូវការ ។ ប្រើប្រាស់បាននូវការ ។ ប្រើប្រាស់បាននូវការ ។ ប្រើប្រាស់បាននូវការ ។ ប្រើប្រាស់បាននូវការ ។

នៅមុខពាក្យស្តាបានឡើង កំនើនត្រប់ត្រាផែលបានស្ថាប់នៅពេលម្រិះ ។ តែមួយ
ស្របកំព្រោះ សំលេងរៀបចំបានបញ្ហាយហើយលំដោកក្នុងទាំងអស់ ។ អ្នកដែលបានសំដីខ្លះ កំ
ដូចជាមេរោគយោបល់ដីវា គេចិត្តសំលេងផ្សេងៗផ្សេងៗ ៖

- យើងគិតមិនយើងទេ ! ដែកនៅកុំដែកគ្នា ថ្មីណាស់ !
- មានតែប្រាប់ តែកុងសីទេ ដែលអាចដោះពាក្យស្តាបានឡើង !
- យើងវាស្ថិតិត្រី ! កុំខុល់រៀងស្រុកទេសតោះ នៅមុខយោបល់ខ្លួនត្រូវចេះ លិមបានមួយក្នុងបញ្ហាយហើយលំចា ៖

នៅក្នុងសង្គមខ្លួនយើងមានក្រុមពី៖ ក្រុមបាតំង ដបីននិងដែដីនរបស់វា ជាអេឡិនដី៖ជាទំងនុកស្ថិតិសក្តិនយើងត្រប់ត្រា ដើម្បីគេនៅដែកសីស្រុល និងក្រុមប្រជាពាក្យ
ដែលមានយើងទាំងអស់ត្រាបានអ្នកបានដើរដល់ ពួកបាតំង ដបីន ជាអ្នកដី៖ជាន់យើង
ហេកុដែលបិចចំដៃបញ្ហាចុំពីកំនើនពីការគោកយ៉ាកអូចសរួច ទាល់តែយើងចេះរូបរូម
ត្រាវមទារសេវភាព សិទ្ធិមោយអូចស្រុកប្រជាធិបតេយ្យ ៧ យោបល់លិមមិនបាន
បំបាត់ការខ្លួនគ្នាទេ ៨ សំលេងត្រូវតី៖ដែលនិងសាខរបានលេចសិទ្ធិ៖

- កុំកករ ! មិនយើងទេ
- ពិតជាគ្រូរហើយ តែធ្វើមិនកែតទេ !
- ដែកនៅ កុំធ្វើអ្នកប្រាយក្នុងទីនេះ ! ស្ថិតិបាតំងដែកមេត្រ ៧ ៩

កំនើនតាំងសរសេកប្រើប្រាស់បាក់ត្រាលានត្រូវបានលិស្សានតែ
គូលី៖តានបានបញ្ជីកំពើនឹងថាលើបញ្ហាប៉ុករាជការអោយប្រុង ១ គូលីនឹងសុរាណកំពើនឹងលួចដែក
ហើយភាសាអាមេរិកបានលួចវារ៉ារតែថាក្នុងដែកសំដីស្ថាត់ស្បែមសូន្យយើង ២ បាបាន
ដបីនបានរត់ស្រុលៗ ៣ សំដោមកណ្ឌាកមិលរបងល្អសហវត្ថុ មិនជីវិតធម៌យើងទីក្រុង
ត្រលប់ថាយាមវិញ ៤ ៦

ខ្លួន ពីនិង ត្រូវ

ព្រៃនទ្វាច់

ខ្លួនឯក ននោចចូល ។ លោកចេះតែដើរប្រជាសិទ្ធិ ។ កងទ័ពតាមីសហីត្តិត្រាន
ត្រូវបានរំលែកដោយត្រូវបានរំលែក ។ កងទ័ពគ្របាមសហភាពស្បែកបានរំលែក មួយមួយទំនើស
ក្នុងនិងប្រទេសអីរុបខាងកើតពីក្រឡាំដៃហីត្តិ ។ វាស្មើរឿងនំដោះ ។ ត្រូវបានរំលែកត្រូវ
គ្រប់បែកអាមេរិកកាំងកំទេរអស់ស្សារកណ្តាល អស់ដែ អស់ចេកឲយេត្តុខណ្ឌលោម
កូនប្រាកត់ថែទាំ ឬប្រាកត់ប្រពន្ធ ។ ជាសិសដបុនបេះតែខាងក្រោមនឹងកម្មនិយមបានរំលែក
ចេញបានឱចមួយទំនើស យកអំនាថការនំត្រូវបេះបេីយបោកកុហកយោសតាមួយខ្លួនរោះយើង
ថ្លែក្នុង “ ក្រុមត្រូវយើង ” ធ្វើស្រាយមេហាមាសិ ។ តូលីកំនែនពោធិ៍តុងកំបានត្រូវបានរំលែក
ចុរៈដែរ ។ តូលីមិចិចូល តូលីចាស់ចេញ ។ លិមកំបានដល់ថ្មីចកំនែន ។

នៅថ្ងៃបានឱយ កន្លែងធ្វើការប្រាកលិរសដ្ឋីរយន្តហោះបានសកម្មភាពខុសចម្លាត ។
ការបូរិចិត្ត និង ដបុនបានធ្វើបុងបញ្ចូលឱយ ។ សំដើរចត់ គំហកកំហោង តូលីត្រូវរិក
រាយបានលានលីចំខុំត្រូវ ។

- រួចខ្លួនបេីយល្អបាន ! ថ្លែក្នុងទំនើសយប់បេីយ មិនប្រាំនៅថ្ងៃទេ !
- តាងងថ្លែក្រីក វិ ល្អាច ?

កុំពិតតែដែកត្រូវ ទាំងធ្វើការរោះយើង ប្រយ័ត្នមិនរោះយើងសំបុត្របញ្ចក់ ។

លីកបូរិចិត្តសិដ្ឋធម៌បាន តាមឱយខ្សួយប្រាប់លិមចាំ ៖ មិនមែនតែកន្លែងទេ ។
នៅក្រោចកន្លែងធ្វើការតែដល់ថ្មីចកណុយ ការបូរិចិត្តរករៀងសំបើមណាស់ ។ គេតែង
រករៀងបន្ទាសចាត់តូលីមិចូល បេីយគោគត្រូវតែកាត់បុនបេះបុននោះថ្មី បើតុំនោះគោចាំ
ឈូយត្រូវ បើកមិនទាន់បានចំថ្មីព្រាយ ។ ឱធន់កីណាស់ដែរ ។ តាត់ត្រូវដឹងមួយនឹង
ដបុន ។ តាត់ចាំ បើករោយយើងតែថ្មីថ្មី បេីយដល់ថ្មីគាត់រោយបុងដឹង ។

ឯកច្បាស់រាល់តាននិយាយស្តីទិញបុងដែលព្រៃរបស់ខ្លួន នៅយកតែថ្ងៃគ្រប់ថ្ងៃ ។
តាត់នៅយកលើយើងដល់ដែ ។ តើតាតិតម្មចម្លេច? លក់វិទុកបុងបើកថ្ងៃព្រោះ ... ។

- យើងលក់យកលើយកនាមទៅលើជាង ។ ថ្ងៃព្រោះព្រោះមាតិតា
និងបុងថ្ងៃកិច្ចនានាដែរ ។ កាលពីឆ្នាំទៅ តាននឹងកូលិកនៃនៅក្បាលថ្ងៃលើ
តានសែលបុងមួយសរុបថ្ងៃបើកិច្ចនានាថាល់តែសោះ មិនធនឹងបើកឱ្យណា ស្អារត្រូវឲ្យ
ថ្ងៃមកសាលាស្រុក ស្អារសាលាស្រុកថានៅសាលាយឱ្យ ។ ចិត្តដល់សាលាខេត្តពាក់លិង
លែងលីដំណឹងរហូតមកដល់សរុបថ្ងៃនេះ ... ។

- នេះបានចំណាតិះជាល់យើងម៉ែន ។ (លិម្ពានលានមាត់មាត់) គេគិតតែថ្ងៃនេះ
ហេរថ្ងៃត្រូវសារឡើ យើងបានកិនាប់ចុះ ... ។

- កិនិយាយខ្លាំងពេកកិច្ចលីដល់ដប់ឱ្យ ។ ទ្រាំទៅនៅបីប្រាកាសម៉ោងទ្វោតទេ យើង
បានបើកលូយ បានសំបុត្របង្ហាញហើយ ... ។

ឯកម៉ោងធ្វើការក្រោមកិច្ចដែលត្រូវបង្ហាញនិង បានបើកលូយលក់បុងនៅយកចុំ
រាល់តាតិតានកំណើន ហើយបានសំបុត្របញ្ជាក់មួយពីដប់ឱ្យ គូលិមានផ្ទះជិតបានទៅ
ទាំងយប់ ។ ឯកសារនៅត្រូវបានសំណាក់មួយយប់ទៀតក្នុងព្រោះដីរបៀបនៅបន្ទាត់ ។

លិម្ពិចនានាព្រលប់ទៅស្រុកទាំងយប់វិញទេ ។ តាត់បាននៅយកអំបិល ប្រហក
អង្គរនៅសែលទៅនាយកិច្ចដែលនៅជាប់កិច្ចនិង និងថ្ងៃទៀតបានរួច ។ នៅយប់នេះកិច្ចនិង
ឯកសារដែលបានដោកក្នុងរដ្ឋិមិតិថ្ងៃមុនបានមកប្រជុំតានទៀត លិម្ពាននិយាយពីរឿង
វិរីន្ទន៍សង្គម តាំងពីមានមុនស្សារិដិមកការបងីរត្តិ នៅប្រទេសបាកំង ពីការបងីរត្តិ
នៅឯស្សី ពីលទ្ធផ្លាចិបតេយ្យ ពីសេវាការ ពីសិទ្ធិ ពីកំណើតទុក្រោទនានៃប្រជាធិបតេយ្យ ។
តាសុមាយកិច្ច តាមូរដូចនាយកិច្ច តាមូរដូចនាយកិច្ច ។ តាមូរដូចនាយកិច្ច ។

- ឯកសិយាយមិនសមទេ ! អញ្ចិតជើងជើយ !

នាយក្រឹមបានការណ៍ដើម្បីមេ :

- តាកំអាលមាត់ទុកអោយបងលិចនិយាយចច់សិន !

តាមឱ្យមិនបានស្ថាប់ទេ តាតំមាន៖ បញ្ចប់លិច ហើយតាតំបញ្ជាស់ទៀះ

ឯងនិយាយពិតមេន វិ ? កំឃើញតែគេលួងចេះតែករទៅ ! វាទិនដែលស្រក
មានវត្ថុសំបូរសហ្មាយនោះ ។

អញ្ញកើតជាប់ ៦០ ឆ្នាំមិនដែលនរណានិយាយផ្តាសង្វែងងង ! អញ្ញយើងតែ
រាល់ទៅនានាផ្លាស្រុខែ៖ សុបំរើក ។ សាស្ត្រាទេស សាស្ត្រាលួងចេះតែ ដែលអញ្ញបាន
មិនទាំងគីឡូ កិចិនយើងរាល់ស្រុកណាសហ្មាយឡើយ ។ នោះនៅក្រោកជីនវិញ្ញុ
នៅក្រោកទិន្នន័យកណ្តូយើងតែកៅកណ្ឌរាល់សមុទ្រ ។ អោយការបំសំណាប់ត្រា ដណិត
ស្រីបុទ្ទិនុរិយា ។ នៅសម្រាយព្រះទៀតកិចិនយើងតែក្នុងសងក្ម័េរ ពួកប្រាបូណ៍វិទេកើត
ពួកដឹងរបស់ខ្លួនទាំងប្រជាណាស្ត្រអោយលុតក្រាយបំរើខ្លួន ។ វាចំណែកណាសងង
និយាយទាំងបុន្តាននោះ ! មិនឯងដែលបានទៅយើងតែស្រុកនោះ ?

- ស្រុកដែលខ្ញុំនិយាយនោះនៅលើពិតិត មិនមែននៅស្ថានទេវេលាក ប៉ានលើ
ឡើយ ។ តាមត្រូវខ្ញុំប្រាប់ខ្ញុំ តាតំថាលើខ្លួនប្រជាធិបតេយ្យពិតក្រាកដដែលបានមានកំដើរ
នៅឆ្នាំ ១៩១៧ ដោយកំលាំងប្រជាជន ឬនិង ជាង អ្នកស្រីសណីមួយការណា មួនជាដីរីក
មួនជាកាលដល់ត្រូវបំស្រុក ។ តាតំថាគាត់តែភ្លើងព្រះសុមុខុនោះ កិចិនអាជប់ទល់
កំលាំងប្រជាធិបតេយ្យនោះបានឡើយ ។

- ស្អីលោកត្រូមកំសុត្រសាំរកត្រូងនោះ លោកត្រូប្រាបូណ៍ ហើយកំតរហ័ស
វេះទៅស្រុកសៀមទាត់ កុងធនានិយាយបានទៅការ៖ ត្រូវបានបែងចែក ! អញ្ញមិនដៃីទេ
ត្រូវកំនោះ ។

- បុញ្ញបានកាត់

បើតាមិនស្អាប់ ទុកលោយយើងស្អាប់ ឬ អនីតលីមនិយាយពន្លេយ៉ាងនឹងនីទុក
ទៅភាគស្រែនៅវាត្រូរហើយ ឬ មួតាថីយើងរាជ្យមិនបិះត្រាននរណាគោះទុក
លោយប្រជាផនយ៉ើនទេ ។

តាសិមបានបន្ថែម ៖

- ព្រាកដជាមកដែន វិ ប្រជាធិបតេយ្យនោះ ! តាទស់ហើយ ! ត្រួងជាត់
ក្រោយគេសហ្មាយហើយ !
- កំដើមអនីតលីមវាករ ! មកម៉ោងក ! កុំនិយាយដល់ណាទ្រូត តិចជបុំណុំមក
ពាណិជ្ជកម្ម ។ ពាក់កណ្តាលអត្រាត្រូរហើយ ឬ ស្អាប់យើងត្រូវដើរទៅក្នុង ឬ
ថាមប់តាមឃើញកៈតាសិមនិងបុំព្យូទ័រដោក ហើយរដ់ប្រជុំកីតានបែកត្តា ... ។

ខេត្ត ពិធី ត្រូវ

ថ្លែងជីវិតនិងបង្ហាញ

លុះព្រឹកស្រាង។ មុនពេលកំណែនចេញទៅធ្វើការ លីមបានលាតូកភាគតែ ដើរ ចេញពីពេជ្រិនគុងជាមួយតាមឱយ ។ ដល់កំណែងខ្លួន តាត់ទិញចេកមួយស្ថិត ផ្សេងៗ មួយធ្វើដូចនេះទៅតាត់ ។ អ្នកទាំងពីរតាត់បានខ្សោះដើរ យើងលើកដល់ក្នុងដើមអំពីល ពេលលោកច្រង់បានត្រួត ។

នៅផ្ទះលីមបង់ គាត់មកប្រជុំត្រា ។ ស្រីៗ កោរសក់ ពុស្តាយមិងពត កីឡាលមកជុំ នៅផ្ទះនេះដើរ ។ ពុស្តាយយើងចូលីមមកដល់បានចុះទៅនិងយាយលួចលោមចាំ ។

- មិនមែនតែយើងទេប្រាត់ប្រាស់នោះ ... ។ កុក និងបង់ ឯងគ្នានប្រហែល ទេ ។ ក្រោយដែលបានដឹងថាសម្បូងនិងក្រហែងស្ថាប់និងក្រប់បែក យើងបង្កួលត្រាទៅ ក្នុងចេញភាម ។ យើងខ្សោះពីនិករម្រិលសពទាំងចិញ្ញស់កីហោយកមកបូជានៅវិតបូទុម ។ មានត្រូវសារប្រើនិនាស់មិនទាន់រកខ្សោចយើង ។ ចូលនេះ យើងបានប្រជុំត្រាទៅបុណ្យ វិលិកភាគតែមួងទៀត ... ។

- ដំណឹងនេះបានធ្វើហោយលីមបង់កំទិកនៅក្នុកមុខក្រោមភាម ។ តាត់បានទៀន ទៅលើផ្ទះគោរពវិញ្ញាត្រូនិត្ត តែបុគ្គលទាំងបីដែលនោះសល់ ជាតាតុបិកបញ្ចប់ដំកល់លើ ដើងរាល់ ... ។

បីចុះក្រោយមកមុនលោកនាន់បុណ្យខ្សោចតាដៀត នានេហោង បងប្រុស-ស្រីលីម និងក្រោរដិតនាយកានត្រលប់ទៅផ្ទះប្រឈមខ្ពុស ។ លីមរក្សាកញ្ចប់បាតុខ្លួន ក្នុង គុសង្គរភាគតែ ទុកលើធ្វើមុខកញ្ចប់ព្រះពួនុរុប ដែលពួរនោះចញ្ចាំងក្សាលដំនោក ។

ព្រាត់ម្មាយ ព្រាត់ខីបុក ព្រាត់សង្គម គារចិត្តធ្វើអោយលីមក្រោមក្នុង ធ្វើការមិន
ម៉ែនចំណាំទៅ តាត់នៅផ្លូវមិនស្រឡាតាំង ដែរមិនលក់ដើរមិនសហ្ថាយ កញ្ចប់តាតុលើ
ក្បាលដីនៅក្នុងបុរាណមួយតាត់អោយខិងនិងមេឃុំជាត់ និងបារាំង ជប៉ុន អោយវិធម៌
អោយស្អូលប់អំពើថាការបារាំងសង្គមមក្នុងត្រួតព្រមទាំងប្រទេសជីវិតមួយស្តី។

សេចក្តីសោកស្រាយនិងសេចក្តីក្រាម បានតាំងអោយលីមនិកយើងពេលដែល
តាត់ឆ្លាប់ស់នៅជាមួយបុគ្គលដែលបាកស្អានទៅ វគ្គាំងបុគ្គាននៅក្នុងផ្លូវ ក្រាម
ផ្លូវ ក្រោមឈឺ ឬចាត់មានវិញ្ញាបាយ៖ និយាយកំនើកចិត្តអោយយើងព្រមទាំងស្អាតីរីយ៍ ។

ត្រូវកំ ជាន់ លំពេង ដែលស្រួលនៅដំឡើងកណ្តាល ជាស់លីមអោយយើងព្រម
យប់មួយ ពេលគ្រួងដែកលក់ មានបារម្បជីងមកកំពើរីងនឹងនូនផ្លូវ គឺជាដាក់ ។ យប់នោះ
តាត់ដីត្រូវតាត់សុត ក្រោមកំលំពេងនៃទៅទ្វារក្រាម ហើយបានដោះចន្ទាស់បង្កើរបាន
យុរចំពោកកំបាន ។ នៅទ្វារមួយ លីមនិងយាយមុកយាមចំបាន ។ លីមកាន់ត្រូវកំម៉ែកតាត់
កាន់ជាន់ ចិកទ្វារដោយភាពហានត្រួតកំហែងបានចំបាន ។ យើងព្រមទាំងបិទ
ភាពហាននៅម្នាស់ផ្លូវ ឬចាត់មានបារម្បនៃ បារម្បិយមិនបាននៅបុគ្គលនៃទៅវិញ្ញាបាន់ ។ អ្នក
ក្នុមិនិងបាកាលបារម្បនៃ ត្រូវបានប្រើបានជាស់ត្រូវ ។ ឧប់ប្រជាប់លំពេង នូវត្រូវបាន
ឧប់ជាន់ ឧប់ស្អាត់ ចាត់ត្រូវបានប្រើបានជាស់ត្រូវ ។ យប់នោះអ្នកក្នុមិ
ស្រីៗ និងគ្រួងឱ្យ ចំបងឱ្យចសំណែត ហិប ស្អាត់ តិះតាន កងក្រិលមាសប្រាកំមុំមកក្នុង
នៅក្រោមដង្រៀក ឧប់ដែកក្នុងប្រួងគោះ ចំណែកប្រុសៗ ចាត់ត្រូវយាមក្រុប់មាត់ប្រក ត្រូវ
ត្រូវបានក្នុមិយ៉ាកំអោយបារម្បិលមកទៀត ។

ត្រូវ ជនិញ្ញាប់លាមម្រោគណ៍ខ្លោព្យរនៅសសរប្បីនូវល្អីងខាងក្រោមតាលជាស់
លីមអោយយើងព្រមទៀត និងស្អាយ ។ កាលនៅកុមារអាយុ ១២ឆ្នាំ លីមបានតាមអ្នកយកតាត់
ទៅកាត់ប្រហាកនៅប្រាកំបានប្រើបានជាស់ត្រូវបានប្រើបានជាស់ត្រូវ ។ កុមារលីមយើងព្រមទាំង
នៅប្រាកំបានប្រើបានជាស់ត្រូវបានប្រើបានជាស់ត្រូវ ។ មិនលក់អោយ ។ ចំបងឱ្យបានប្រើបាន
ជាស់ត្រូវបានប្រើបានជាស់ត្រូវ ។ មិនលក់អោយ ។ ចំបងឱ្យបានប្រើបានជាស់ត្រូវបានប្រើបាន

វិញ្ញុ ។ លីមមិនបានប្រាប់អ្នយកតែលបល្អទៅអង្គរពូរកំបុងទីកដោះគោរយកត្រួល
ឡើង ។ អ្នយកតែដោរប្រទេចតាត់ជាមុខាំងប្រព័ន្ធដែលអង្គរសូរត្រួលប្រាប់ ។ មកដល់ដូច នឹង
តាត់បានបានជនុញ្ញដែកគោលរោយ ។ បររទេសទៅណាមកណាលីមយកត្រូមេងបាន
ប្រើជាផិត្យ ។

ហិបស្សាឌិលទីក បានចាក់ដោងខ្សោយ មានរឿងនិយាយប្រាប់លីមរោយដើរពេល
តាត់នៅជាមួយខ្លួនគ្នាបាន ។

លីមមិនត្រាត់តែប្រាប់អ្នយកត្រួលប្រាប់ខ្លួន អ្នយកត្រួលប្រាប់ទៅទៅ ។ ត្រាប់ថែក
អាមេរិកកាំងមិនត្រាត់តែសំលាប់យាយមួក តាត់តែ នាងហេងទេ ត្រាប់ថែកចក្រកតិ
បានសំលាប់គោត់បានកំទេរទេ តាត់គ្មានសល់បន្ទិច ។ លីមចុះក្រោម គ្មានទេះ គ្មាន
គោបី ។ តាត់តែបានខ្លួនប្រាក់គេយកមកទិញស្រួលដើរអង្គរលក់ ។ បងគត់បានចង់
ការប្រាក់គេយកមកទិញស្រួលដើរអង្គរលក់ ។ បងគត់បានចង់ការប្រាក់ ពីអាពាយគិម
យកមកទើបុណ្យបុណ្យជាមួយខ្លួនគ្នាបាន ។

អាពាយគិមរត្តដើរក្នុង ជាមួកចេះចិងអាមិ បានត្រាត់ចិ ។ តាត់មានមេត្តាសល់
ជិវិតសត្វ ។ តាត់មិនបានធ្វើអនុញ្ញាតប៉ែត្រី មិត្តិមាន់ ទានភាម រកឃ្លាស្រួលអ្នកក្នុងវីវឌី
ទេ ។ រាល់ថ្មីសិល តាត់ទោរត្ត ហើយរាល់ព្រឹក តាត់បានដាក់បាត្រ ។ តាំងពីតាត់បាន
ធ្វើអាពាយគិម តាត់បានគ្មានសំចែ អង្វែងសប្តាក់សងវិបារ សងកុដី ។ តាត់បាន
ទទួលសេចក្តីរប់អានពីអ្នកក្នុមិត្រប់គ្នា ហើយអុងបាត់ចារ ហើយខ្សោយបាននាំកមិនធ្វើជាតា
ហើយបានទាំងសង់ឆ្លោងទានរត្តទៀតដោង ។

ក្រោពីខបន្តមុរត្ត អុងបាត់ចារ និងហើយខ្សោយបានរោយលើយមកចោរកើតិនខ្លួរ
គុចុចុមណុកកំស្រួលសរ ។ លីមបានប្រាប់អុងបាត់ចារ និងហើយខ្សោយបាននាំកមិនធ្វើ
ការរោយអ្នកក្នុមិដើមអាំពិលដោរ ។ អ្នកក្នុមិណាមួយនាក់នាក់មានចំណុចខ្លួនគ្នា
សងគត់វិញ្ញុជាស្រួល ជាមួរ ជាស្ត្រ ជាប់ស្រ ជាកោត ជាកំលាំង ។ ល ។ ដោយវិធី

ប្រណាក់នេះ អុងចាំងថារបានធ្វើជាថោកស្រាយដំឡែកចំហក ហើយអ្នកស្រួលមួយ
មួយ។ បានត្រូវកំខ្លួនទៅជាក្នុងបំណុលគាត់ត្រូវត្រូវ។

រាល់ថ្មីខេះបាន អុងចាំងថារ វិហាយក្នុងបានមកវគ្គដូចអាពាយគិម នៅយកនៃបញ្ញី
ត្រីមត្រូវ ហើយនៅយកនៃបញ្ញីមកវគ្គដូចអីដែលកំណុំពេញទាន់ វិហាយក្នុងបាន
ប្រមូលស្ថាកំនៅយកនៃបញ្ញីមកវគ្គដូចអីដែលកំណុំពេញទាន់ នាយកគ្រិមស្ថាប់បង្ហាប់អុងចាំង
ថារត្រូវលើផ្លូវ ។ ម៉ោះហើយ តែដល់រដ្ឋរប្រុក រដ្ឋរស្ថាតតំបន់ការកាត់ក្នុង ទានពីអ្នក
ដីពាក់នៅយកនៃបញ្ញីបាន ។ ពិតមេនតែយើងបានបង្កើតិមសង្គ្រាក់អុងចាំងថារ ។ គាត់បាន
វិកបោកដូចដី ដូរលោកប្រាប់លិមថា ៖ អនុត្តិសង្គមដី ខ្សោចខិះនបានយកលូយពី
អាស្រែស្ថាសងជាស្រី បើត្រូវស្រីសន្យាប្រកលលំប្រើប្រាស់ ប្រើប្រាស់បានក្នុង
សំបុត្រនេះស្រាប់ ។ អាស្រែដីនឹងបានក្រដែរតែអុងចាំងថារគាត់មិនព្យាយកសោះ ។ ឯងត្រូវ
តែសងដូសគាត់ទៅ បើឯងមិនចង់នៅយកនៃបញ្ញីបាន ព្រោះទៅជាតិក្រោយ ។ ឯងដឹងខ្លះ
ហើយតាមដីរបស់បីអ្នកណាមួយប្រាក់គេមិនសង អ្នកនោះត្រូវរងទុកទេនៅទៅថ្មី
ក្រោយ ។ ឯងចំណែកដូរលោកវិញ តែត្រូវអ្នកស្រីស្រី... ។ ឯងកើនទិន្នន័យមានសំបុត្រី
ឯងស្រែច មានមេយុំជាតិសាក្សីស្រាប់ ។ សំបុត្រដីនៅលើយោះខ្សោចខិះនបានទៀត ។ បើ
ចង់ស្រួលឯងត្រូវប្រកលលំប្រើប្រាស់ នៅក្នុងបាន គេដែលសាលាណាក់វាមិនលួយ៖អុងចាំងថារ
ដោរ... ។ ត្រូវរកលូយនៅយកនៃបញ្ញីមកបីមិនបានទេ នាទិត្យក្រោយនេះអុងចាំងថារមក
កាត់បញ្ញីនៅដីមួយ៖មេយុំហើយ ” ។

ខេះបាន បញ្ញី ត្រូវការការពាយ

ព័ត៌មានអង់គ្លេស

តាំងពីអង់គ្លេសចារ អូសប្រជាពលរដ្ឋក ព្រៃនត្រពាំងមក លិមបានផ្តាស់រហវរកសី ។ តាត់កាប់អស រតីរឿងក ជាន់អង់រលក់ ។ តាត់ចុះឡើងព្រកត្រួត ក្បាលម្អិតត្រូវពេញ ។ រប់ចិត្តបណ្តុះគំនិតចិត្ត ។ ការរកសិបាក់ចុះហាក់ឡើងត្រានទីកំណត់ សិមិនផ្តួត បានរូញ រោយយ្យាតិភូមិដើម្បី ។ គំនិតចុះផ្តាច់លោះប្រជាពលរដ្ឋក ព្រៃនត្រពាំង កែរខ្មោចថែម មកវិញ្ញាទាមរសាយ ។ មិនយុរប៉ុណ្ណោន តាត់ត្រូវលក់ដិភូមិរោយអង់គ្លេសចារឡើត ។

អុនចេងប្រគល់ផ្តៃះរោយអង់គ្លេសចារ លិមបានទៅលាលោកគ្រួសក្រោមត្រូវ ដែលជាក្រុមបស់តាត់ ។ ពេលលិមទៅលោកគ្រួសត្រូវត្រួតអរស្តីចោះ ៖

អញ្ជានផ្តាស់ពាមមេយុំជាន់ រោយឯងមកផ្លូវអញ្ហោ ឯងដឹងទេ ?

- ខ្ញុំព្រះករុណាមិនបានដឹងឡើយ ព្រោះវានៅឯណាស់ ! បន្ទិចក្បាលម្អិត បន្ទិចព្រកត្រួត ... ។ ហើយតូចរលក់ផ្តៃះរោយអង់គ្លេសចារឡើតភាពអស់ ២០០៤០០ ។ តាត់ដឹងថានីមួយុះតាត់ចេះតែវាយបញ្ជាក ... ។

- ឯងគិតទៅណា ?

- ចេះតែដើរហើយ ! ត្រាំនៅមិនបានស្រុកយើងនេះត្រានព្រៃនឡើងទេ !

- អញ្ជានដំណឹងមួយប្រាប់ឯង ។ ឯងចាំទៅខ្សាសកដើម្បីដឹងនៅវគ្គបានស៊ិក ព្រះគ្រពាំង ។ តាត់បានធ្វើសំបុត្រមកអញ្ហោម្អិយច្បាប់ ។ ឯងយកសំបុត្រនេះមិនឈឺ ។

លោកគ្រួសបុត្រសំបុត្រមកលិមា ហើកមិនយើង ពេលយកសំបុត្រនេះមិនឈឺ ។

សូមច្បាយបង្កំមកលោកបង

ខ្លួនព្រះករុណាតានមកដល់ភ្នំពេញជិតពីរខោហើយ ។ ដោយវរល់ពេក កីឡិន
តានមកដួងច្បាប់និងលោកបង ។ សូមធ្វើប្រគលនសំបុត្រនេះជាដំណឹង ។

អូចលោកបងតានជ្រាបហើយ ក្នុងពេលជាសុសដបុំនិងចូលស្រក ប្រជាធិទ
ខ្លួនចាំងមូលនៅតាកេវការយ៉ាកជាតារល់ពេក ។ វាគារសេច្ចាមតានដើមីមយកខេត្តតាត
ដំបង ព្រោះតែខ្លួនមែຍបែកត្បាក្សនត្រាត់ពីធម៌ខ្លួនត្រាត់បង ប្រពន្ធពាត់បី ។ ល ។

នៅក្នុងស្រកកង់ទៅបីន តានចូលមកដែរដាសពាសពេញមកតូចតានដើរកង់
ទៅបីនបារាំងដាក់យាមព្រឹសប្រជាធិទខ្លួន ។ វាគារពេលនោះបងអំបិល
បងតែសំណត់ ។ ប្រជាធិទដំកប្បាសត្ថានអំពាល់ក៏ និងនៃសំឡើងឯង ។ ត្រាក់ងារ
ខ្លួន អ្នកចាប់កប្បាសបានដើររួចទិន្នន័យផែកដែរចាប់លក់ពីតិចយ៉ាបាត្រាក៏ វិដាក់
គុកដល់អ្នកត្បាប្រសំព័ត៌គ្របដណ្តូប៉ុន ហើយមានការកំទេចកំទីរហាត់ និងកី
គ្រាប្ប ។ វារោគចាប់ត្រាប់ត្រាប្បសំរាប់បីនឯង ប៉ុន្តែទៅបីក សំលើ គ កប្បាស
ពីសាលាស្រុកយកមកវិនិច្ឆ័យដូចជាក្នុងរាជការ ។ នានាក្នុងរាជការបងបង ។
បានចែងឱ្យលួយដ្ឋានយេស៊ីលិនិងខាតពេលធ្វើប្រសចំការបង ។

ក្នុងពេលនោះប្រជាធិទខ្លួន សេវ្យត្រប់ត្រូវការនៅត្រប់ត្រប់តំបន់ក្នុងប្រទេសបានរា
បានដើម្បីនិងចិទ្ធទាំងកោរខ្សាស ។ ត្រូវការខ្លះ៖ មានសំណត់មួយបន្ទាស់សំរាប់ត្បាប់នាក់ វិ
បងនាក់ ។ ហើយប្រពន្ធនោដ្ឋែ៖ ចិះស្រីកសំព័ត៌ចេញទៅធ្វើការក្រោដ្ឋែ៖ ។

ឯចំនេកជាសុសដបុំនិងវិញ ពានបងច្បាប់កេណ្តុគិចទៅធ្វើដូសដូលកន្លែងចំនត
យកលោកបងដើម្បីធ្វើប្រសក្រាមជាសុសមហាអាសី ។ ប្រជាធិទខ្លួនចំនួនប្រសបាន

ត្រូវរួមកសិកបាតាកំងដបុនទុកដុះជាប្រើប្រាស់គោរព ត្រូវគេប្រើត្រូវនឹងដីដែលនៅក្នុងបុរាណ ត្រូវគេកែវាទាប់យកទៅនាយកដីទិន្នន័យបស់ខ្លួន ។

លើមកដល់ខោអកកូប្រឹត្តកំទៅ កំណាំងប្រជាធិបតេយ្យ កំពានមានដៃយ៉ាងនេះ លើរួមកសិកបាតាកំងដបុនទុកដុះជាប្រើប្រាស់គោរព ប្រទេសខ្មែរយើងកើត្រូវរួចរាល់ក្នុងប្រព័ន្ធដីក្រឡាំដាសិស ដបុននេះ ។ តែសេចក្តីព្រៀកអររបស់យើងមិនស្ថិតស្អែរឡើយ ។

តាំងពីតាតាកំងដបុនបាតាកំងយកទៅនៅស្រុកយោវកណ្តាមខាងត្បូង អាណាពិតម និយមបាតាកំងបាននាំទៅឯុទ្ធមក្សានវិញ្ញុ ។ ប្រជាធិបតេយ្យកណ្តាមបានក្រោកឡើងតស្សី យ៉ាងអង់អាចទល់នឹងពួកទិន្នន័យបាតាកំង ។ ទាំងគ្រួង ទាំងចាស់ ទាំងស្រី ទាំងប្រសួន្ត់ ប្រជាប់លំពេង ឬ៖ពីដែលប្រសួរបាតានូលភ្លាមូចឆ្នើនមួយក្រោកឡើងវាយខ្លាំងបាតាកំង គ្រប់គំប់ទៀត ។

ខ្លាំងបាតាកំងបាននូងមកប្រទេសយើង ។ ដូចណែកបងមានជ្រាវហើយ វាថ្មូល មកត្រូវត្រូវបំក្រសួងរាជការវិញ្ញុ ហើយវាបានចាប់ផ្តើមបានសំលាប់ប្រជាធិបតេយ្យ ។ តែនៅមុខស្ថានការណ៍ៗនេះ ប្រជាធិបតេយ្យមិនសុខចិត្តនៅឡើងទាំងឡាយ ។ ការតស្សីយើង ឡើងទៅនានាតីបាក បុំនែនយើងប្រាកដបានយានទៅរកដីយ៉ាងនេះ ។ យើងត្រូវបុរិយោបាយតិចប្រជាធិបតេយ្យទាំងមួលនឹងត្រូវចងចិត្តជាមួយប្រជាធិបតេយ្យកណ្តាម-ខ្លារ ដែលក្រោកវាយបាតាកំង ។

ចុងចម្លៃតិចស្អួលណែកបងនៅយ៉ាងដីនឹងមកខ្លួនព្រះករុណាផង តើនេនលិមក្តុន សិស្សណែកបងនៅឯណា ? សិកវិះនៅ ? មានប្រពន្ធនឹងនៅ ? ស្អួលណែកបង ប្រាប់យោយមកដុះបន្ទិងខ្លួនព្រះករុណាយ៉ាងប្រព្យាប់ ។

ស្អួលណែកបងទទួលសេចក្តីការពីខ្លួនព្រះករុណា ?

យើង

ឯះមិនចប់ លីមបានប្រគល់សំបុត្រទៅលោកគ្រួយបានស្មរថា :

ឯងយល់ដូចមេដែលសំបុត្រនេះ ? ឯងគ្រួយទៅដូចបីមិន ឯងមុខជាដឹងរឿងវារៈ
ប្រើបានឡើត ឯងស្អាល់បិមជាក់លាក់ទេ ?

... ស្អាល់ជាក់លាក់ណាស់ ឬ ខ្លួនព្យាយាយហៅតាត់តែលោកគ្រួយ ហើយកំពេត
ជាប់មិនខ្សោយទៅក្នុងគ្រួយទៅបានឡើងតាមក្រោមព្រៃនប៉ារូបភាព
ប្រចាំ ... ។

- យិមពីដើមឈ្មោះរឿង ឬ លោកគ្រួយបានកាត់ ឬ តាត់បានរឿងសាលាតារាំង
ដល់ថ្នាក់លេខមួយ ឬចានចូលធ្វើបានដើម្បីក្រហមទៅក្នុងស្រការណារាំង នៅ
ស្រីប្រាម ១៩១៤-១៥ ។ ក្រោយស្រីប្រាម យិមបានលាច់ពីកងទ័ព្ទ ហើយបានចូល^{ចូល}
ធ្វើក្នុករនៅប្រទេសបារាំង ឬ តាត់បាននៃស្រការណារាំងបាន ៤-៥ ឆ្នាំដែរ ហើយ
សរសើរស្អារតីសេវាការនិងសមាគមប្រជាជនបារាំង ឬ មកដល់ស្រីប្រទេសយើងវិញ
បានជាផីរឆ្នាំយិមគ្រួររាជការចាប់រោងធ្វើបានដើម្បីក្រហមអ្នងឡើតបាក់ដោយ ឬ
កាលប្រជាជនយ៉ាកណាមបែវយាបារាំងនៅក្នុសាំងសិន បារាំងបានកេណ្ឌូខ្មែររោយ
ទៅប្រាម ឬ យិមគ្រួយបារាំងបញ្ហានៅដែរ ឬ អំពើយោរយោរបស់កងទ័ព្ទអាណាពិតម
បារាំងធ្វើរោងយិមប្រសាំងវិញបានប្រើបាន ឬ មិនគ្រាល់តែមិនចាប់ធ្វើប្រជាជនអ្នក
បានការបារាំងដែលប្រើបានចាប់ស្រី កូនក្រមុំ សំលាប់កូនឡើង ឬ មាសក្រក់ យិម
បានដូរយុទ្ធមួលប្រជាជនស្រីក្នុងស្របចំការទៅវិញ ឬ តាត់ទៅដឹងមុនបារាំង កាល
ណាកាត់បានបើកដូររោងប្រជាជននៃគេចយកទ្រព្យធមនបានទៅលាក់ ឬ យិមធ្វើ
រឿងបនោះមិនបានយុរោទ ឬ ក្រោយមកបារាំងវាតិនិត្យដីង យិមដឹងខ្លួនកំបាននាំពួកគាត់
ទៅ តែបារាំងគម្រោងបានឡើង ឬ យិមម្នាក់ងងបានគេចូច ហើយគ្រួយប្រុសយើងខ្សោំ
នៅដើម្បី ឬ ហេតុនោះហើយបានជាកាត់ដើរឡើច ឬ បារាំងរកគាត់មិនយើងវិញកំបាន
ឬបិណ្ឌីបានបានឡើង ឬ ក្រោយពីនេះ យិមបានទាក់ទងជាមួយអ្នកតួយិងយ៉ាកណាមជា

ព្រះនាក់ហើយគត់កីឡានប្រណ៍យោះ លាក់ខ្លួនពួនផែាតាស់កញ្ចប់គ្រាប់ គត់គ្នានឹមបំផើនិងទេ គត់ជ្រាស់យោះព្រឹកណាស់ គត់ជាមុនស្សូយុត្តិធម៌ពិត ។

- ខ្លួនករុណាស្អាល់តិចបែកតែពិតហើយ កន្លែងឆ្លាំផែាតាមួយគត់ ខ្លួនករុណាភាយលែងស្អាល់រើងការបងីរត្ថប្រុកដំឡើ ។
- ឃើមជាមួកចូលចិត្តជាស់ប្រជាធនាស់ ឯងគ្រែរទៅដូចបែកតែកំហាន ។
- ខ្លួនករុណាចូលចិត្តណាស់ គត់សំណាក់ផែកនៃនឹងណាត្រូវ ។
- គត់សំណាក់ដូចជាលោកអូង ផែកក្រោយរត្តបុមុខាងដើងស្រែ៖ក្រោយដំនាក់អូយសង្គម ឯងស្អាល់គត់ហើយ មិនចាំបាច់យកសំបុត្រពីអញ្ញទេ ។
- មិនចាំបាច់សំបុត្រទេ ខ្លួនករុណាស្អាល់គត់ហើយ តែខ្លួនករុណាមកនេះមានបំនងមួយ មុននឹងចេញពីក្បួនឱយិងទៅ ខ្លួនករុណាស្សូមធ្វើជាតុបីនិងប្រព័ន្ធគីឡូលីមប្រគល់ជាតុបីកញ្ចប់ថ្មី លោកគ្រួយបោរក្សោងយកទៅដោកកុងខ្លួន ។ បន្ទាប់លោកមានពុទ្ធផីកៈ
- អនិតិវិធីកំណាលទៅណានវិញ ឯងមានកិច្ច ព្រះជ្រាសំផើនិងទេត ។

ខ្លួន ពីពី និង

១០ ទីន្ទូនិត្យនៃការណែនាំ

ព្រឹកថ្វីបញ្ជាប់ចោរយហត្ថលាក់ត្រូវ ពេលថ្វីកំពស់ចុងលើ នៅដ្ឋែនិមាន មនុស្សក្នុងពាស់មកដូច ។ ពួស្តាយនិងមិនពាលមកដូនដំឡើររោគ ។

- ទៅរោគសុខសហ្មាយ ! កសិកុំរោគប្រកប ឈ្មោះមានសត្រូវ ! ដើរក្នុមិជិមអំពិលដង ! កុំចោលយុរោគ ! ។

តាមឱយពិតតែនៅរហូតចុងក្បួនឱានក្បាលកំខំផ្លូវតមកដូនដំឡើលិមដែរ ។

- ទៅទំរកសិកុំរោគប្រកបទេន ។ សន្ត្រួលយរោគប្រើនមកជារ ថ្វីក្រែសត្រូវដំឡើខ្សែចំខែងវិញ ។

អាម្ចរគិចបានមកស្បែមទោសលិមបាន ។ ពួមិនយាយអុងបានរកុំរោគយុស ព្រៃដងដែរតែតាត់មិនស្ថាប់ ។ តាត់ប្រាប់ពួច រោយដងនៅដ្ឋែនដែលយើរទៀតចុះ តាត់មិនទាន់ដាក់ស្រវភាមទេ ។ ពួកានិកុំរោគដងទេ ។ ពួកានិកក្រោមឱ្យដោះដែល មិនដងទៀបតែនិងកាត់ពីកិម្ពិលមិញ្ញរោយ ។ ហើយកទៅត្រាន់និងដណ្តូប់ឆ្លាស់ដូកទិក ។ កុំវិងនិងពួច ពួកិនដូយអុកក្បួនិយោងរោយសោះ ។

អុកយិនប្រពន្ធខ្មោចអនីតអិនកំបានមកតាំអូញ្ញដែរ ។ វងកម្មប៉ែនក្នុលិជបុំន ព្រាតប្រាសអស់ហើយ ។

លិមមុខស្រដូរបានលាមុកមកដូន ។ តាត់លិអង្គរហើយកណែកតុលាបេចចម្បយ ដើរចេញទៅដើរសំដៅទៅចូលខាងលិចក្បួនិចាំទេស់សោះ ។ ក្នុងរាត់ស្រតាមតាត់ ឯះ ដូយកាលបង្រៀចន៍ៗទៀតដោកុមចង់អង្គរ ។ មិនពត និងមិនអូប្រពន្ធអាម្ចរគិច បាន ដូនមកចូលដែរ ។

កន្លែងចោរទេស៖ ដីក្រុកមួយមកពីត្បូងលិចហេងីធន ។ អ្នកដូនដំឡើ
បានពេសកអោយពរម្បងទៀត ៖

ទៅអោយសុខសហ្មាយ ! កំភ្លុចភ្លឺយើង ! នាមកវិញ ។

លិចបានធើតកពីរទេស៖ លើកដោត្រកមកវិញ ៖ លាបីយសូមនៅអោយ
បានសុខសហ្មាយ ។

នទេសេបរមកដើងដល់ក្បាលម្នល់ ព្រៃកចុសី ព្រៃកត្រាត ស្ថានប្រាយតា
អោក ... ។ មកដល់ស្ថានក្បាលកាត់លិចចុះពីរទេស ដើរសំដៅទៅប្រាយរគុម្ភជ្រើង
ខាងដើងជាប់ស្រែសុខដំនាក់មួយសង្កែសុរក ដូចណ៍លាកដូង ។ ទីនឹងចូលទៅក្នុងដី
ឈូលមួយក្នុងរបងដំនាក់ លិចបានយើងចុងបានសកខិចដើងអង្គុយនៅកំពុងតែមិល
ស្រួលកែវ្មានកំងង ។ លិចបានត្រូវសមដំរាបសរ

- សុខសហ្មាយទេ ! ភ្លុខុំបើយ វិនៅលាកក្រុ ?

- បានសុខសហ្មាយទេ ! អពើក្រុមកម្មាធារអី ?

- ខ្ញុំឈ្មោះលិចក្បាលសិស្សយោកត្រូម៉ែក ... ។

- អពើក្រុអង្គុយមក ឬ ម៉ែកសុខសហ្មាយទេ ? ឬ លាកបងបានប្រុលប្រែអង្គ
ទេ ខ្ញុំទិន្នន័យតែជូនខ្លួន ... ។

លិចបាននិយាយប្រាប់កោតារណ៍ ក្នុងគ្របាលនាមរបស់គាត់ ។ យិចបានដូយវិលក
ទុកបើយបានលូងលោមថា ៖

- ការប្រាក់ប្រាស់នេះ គឺបណ្តាលមកពីស្រាមចក្ខុតិ ។ ម៉ែកដំប្រុលចង់សុខ
ទាល់តែយើងប្រើង ឬ ទុំចង់ពិនិងបុរីធមុំ ។

ដល់យុទ្ធនេះ យិចឈរប់និយាយ ។ គាត់ធើតមិលដោងស្អែកបានដោយ នៅក្នុងប្រាប់
នាមីកយើងចោរទេស ១០កន្លែង ។ បន្ទាប់មកគាត់និយាយ នៅក្នុងប្រាប់

- ឱ្យមានពេលវិណាសថ្វែនេះ... ។ ណើយឱ្យដំរាប់រាយដីងហើយទៅចុះ សូមបួនកំប្រាប់នរណាទោយសោះ ។ ខ្ញុំចង់ពិនិត្យបួនបន្តិច ... ។
- ការធ្លាន វិ ស្រាល ?
- បួនដីងស្រាលហើយ លោកបង់ម៉ោកតានប្រាប់បួនសញ្ញគ្រប់ហើយ ពានជាមេយោលាកបួនមក ។ ដូចដែលមិនមែនជាថ្មីទៅទេ ម្នាស់ដូចជាពានគ្រប់យុទ្ធផលគួរក្នុងបួនដីងគ្រប់គាត់ពេល ។ ដូចជាពានមេយោជំណើនមកតាមបួនដីងគាត់ថា គ្រប់គោរពគោរព ដើម្បីទៅកត្តារាយបារាំង ។ មិនបួនដីងគ្រប់មិនទានជាន់ពានព្រោះគ្រប់មេយោផ្លូវទៀត ។ ខ្ញុំយល់ថាបួនបំពេញកិច្ចនេះពានា ជាមុនផ្តើសំបុត្រហេរបួនមក តើបួនដីងគ្រប់ស្តាយដូនកែវពាន វិទេ ... ។
- ខ្ញុំមិនប្រសប់ទេ តែក្រោកអរនឹងបំពេញរារៈនេះ ។
- បួនដីងដល់ស្តាយដូនកែវត្រលប់វិញ្ញុចុះ ... ។
- ខ្ញុំមិនត្រលប់វិញ្ញុទេ ទៅរហូតជាមួយហើយ ។
- ស្របតាមដៃកត្តាទៅថ្ងៃគ្រាយចុះ ។ បើបួនយល់ព្រមដល់ថ្ងៃអាជីវិតពេលព្រឹក ចូរបួនដីងទីនៅកំឡុងជាមួយគ្នាកំសង្គមលូយការកំណើន និងនឹងថ្ងៃរាយពានស្រុល ... ។
- បាន !

ម៉ោងទៀតគ្រូរក្សាសំដាត់រាយមេនទេន កុំរាយបែកការ ខ្ញុំមួយអាជីវិតទៀត កីត្រលប់ទៅស្រុកក្រោមវិញ្ញុ ។

និយាយដល់គ្រងនេះ នាទីការភ្លាមព្យូរផ្តើសព្រារិនពានទូទៅប្រាប់ថា ម៉ោងបំមួយទីនេះប្រាំ ។

និមិត្តការពាក់អវស្សាគខោះណើរនិយាយបណ្តី៖

- ខ្ញុំសាយណាស់ដោយពីរបាននៅដែកយូរ ។ ខ្ញុំត្រូវទានមិនបានជួបបងចាំនៅផ្លាស់កាប់គោលកំណើង ១១នេះ មួននឹងនៅសំណាក់ណាតា ?
 - ខ្ញុំសំណាក់នៅវគ្គលង្ហោះ ។
 - មិនមែននៅក្នុងបន្ទាន់ទេ នៅក្នុងបន្ទាន់ទេ ។ ដល់ស្ថុកត្រូវកំពេងអាជីវកម្មកដ្ឋុំនឹងនៅក្នុងនេះ ។ ស្ថុកត្រូវកំរោះការការណ៍នៅក្នុងនេះ ។ ស្ថុកត្រូវកំរោះការការណ៍នៅក្នុងនេះ ។
- ថាគារបំបាត់បាននិងលិចចេញពីផ្ទះហើយ អ្នកទាំងពីរកើតបានលាតា ... ។

ខ្ញុំត្រូវកំពេងអាជីវកម្ម

១១ ចំណុចទីមិន

ក្រាយឡើងបាកាំងចូលមកឱ្យត្រូវបានប្រជុះយើង ប្រជាតនខ្លួនយើងគ្រប់ជាត់ ថ្មីកំហើយសំខាន់ប្រជាតនកសិករស្រីប្រុស ក្នុងពាស់បានក្រាកឡើងគ្រប់តំបន់ ។ នាមីនអ្នកដឹងឱ្យ សិស្សរាលិស្ស ព្រះសង្គម បានគ្រប់វិធីប្រជាម៉ោង និងការជីជាត់នៃខ្នាំងបាកាំង ។

ពិតមួនតេពូកអាណាពនិតមនិយមបាកាំង និងរោគត្រូវប្រកចកតិអាមេរិកកំហើយប្រើកលលិចិលិដ្ឋកំហែងឱ្យតសំណុះយ៉ាងយោរយោ កំណាំងប្រជាតនខ្លួនរួចជា ជាលំដាប់នៅគ្រប់ខេត្តក្នុងប្រជុះ ។ ប្រជាតនបានដួយខាងក្រោមគ្រប់ផ្លូវ ឧប់រាយក្នុង ទៅតសិ នីមួយប្រាក់ ដួយអង្គរ នីមួយច្បាំ នីមួយបន្ថែមព្រះរាយណ្ឌ់ៗ ។ ល ។

ក្រាយដែល លីម ដួនដូងទៅស្អាយដួនកែវបានប្រហែលជិតប្រាំឆ្នាំ ឱ្យបានប្រលងជាប់ចេញពីទ្វាល់យ ហើយបានឡើករកឯងរាជការ ។ នៅខេត្តត្រូវបានប្រើប្រាស់ ឱ្យបានស្ថាប់គ្រប់អ្នកស្រីក និងនាមីនជាប្រើប្រាស់ តារាល់បានសំណាក់ក្នុងផ្ទះមានរប់បានមួយ និងគ្រប់អ្នកពេជ្រណារី ។ គ្រប់នេះបានរាប់អានឱ្យដួងដួងសាច់ប្រាកិ ។ អ្នកត្រូវក្នុងសិរីដួងដួងដួងណារី ។ តារាល់បានរាប់អានឱ្យដួងដួងសាច់ប្រាកិ ។ អ្នកត្រូវក្នុងសិរីដួងដួងដួងណារី ។ តារាល់បានរាប់អានឱ្យដួងដួងសាច់ប្រាកិ ។ សិរី រាល់ដៅអាជិក្ស វិ ដៅបុណ្យ គ្រប់អ្នកត្រូវក្នុងសិរីដួងដួងណារី ។ តារាល់បានរាប់អានឱ្យដួងដួងសាច់ប្រាកិ ។ បច្ចុប្បន្ន ត្រូវដើរលេង ។

ល្អាចអាជិក្សមួយខេត្តត្រូវក្នុង និងអ្នកត្រូវក្នុង រស់ អ្នកពេជ្រណារី និងគ្រប់អ្នកពេជ្រណារី នៅខេត្តបានវាំត្រូវបានដើរលេងរាល់ប្រាំង ដើរយកខ្សោះអាកាស រកទិញពាល់ ។ អ្នកត្រូវក្នុង រស់ និងឱ្យបានដើរក្នុងការជីជាត់សិរីដួងដួងសាច់ប្រាកិ ។ អ្នកត្រូវក្នុង រស់ និងឱ្យបានដើរក្នុងការជីជាត់សិរីដួងដួងសាច់ប្រាកិ ។ អ្នកត្រូវក្នុង រស់ និងឱ្យបានដើរក្នុងការជីជាត់សិរីដួងដួងសាច់ប្រាកិ ។ អ្នកត្រូវក្នុង រស់ និងឱ្យបានដើរក្នុងការជីជាត់សិរីដួងដួងសាច់ប្រាកិ ។

- មិនងងរៀនដំនាន់ណា ?
- រៀនដំនាន់គ្នា រស់ ឯង ។ យើងប្រលងសេហ្មទីហើរការដំ បន្ទចំជាមួយគ្នា ។ ខ្ញុំ ពាណិជ្ជការដាសធូត គ្នា រស់ងងដង ហើយទាំងខ្លួនប្រជែងដូចមួយចិនលេញៗ អោយគ្នា រស់ងងឡើត ... ។
- អរគុណហើយដែលបានដូចមួយខ្លួនប៉ុណ្ណោះ ។ ឬណាតីវិទ្យាល័យពួន ដ្ឋកកនៃនឹងណាក់ខ្លួនដែលប្រទេសមួយដែលសោះ ។
- ធម្មតាស្រីៗ តីវិទ្យាល័យស្ថាល់រាប់អាណាពិយាយរក តែអ្នករៀនពួក ស្ថ្រតិ មេរៀនបានវាំនិងក្នុងលោកជំៗ អ្នករៀនខ្សោយការតែនុយគោះ មិនស្ថាល់ទេ ... ។
- ពិយាយមិនត្រូវទេ ។ ក្រោងតែគេ ឯងខ្លួន មិនប្រកាលនៅក្នុងខ្សោយ អ្នកពួក ឡើយ ... ។ ណូនីយយប់ពិយាយពីរៀងវិទ្យាប័យទៅ ។ ឥឡូវមិនងងមិនគិរកគ្នា ស្រករទេ វិ ? ...

អ្នកងងពេជ្រណាវី បានប្រាប់ខ្លួន មិនងងខស្សហ៊ែនលងដូចណាគចំហ្សាយ ណាស់ ។ ម៉ែចពេញចិត្ត អាម៉ី វិ សុវណ្ណា ស្រលាក្សំណាមួយប្រាប់ខ្លួន ចូលចិត្តអាម៉ឺក្នុង លោក វិ សុវណ្ណក្នុងយលោក ។ បើមិនបាកានតិយាយខ្លួនដូចយ៉ាង ។ ខ្លួនតែពេញចិត្តនរណា ហើយ ខ្លួនដូចយាល់តែសំរែច ... ។

- ខ្លួនគិតដូចគ្នា រស់ ឯងស្ថាល់ទេ ។ រៀងដូចសំបែងប្រសចច័ះ-ខ្លួនដាក់ចុះ ។
- ចង់អស់សំនើចណាស់ ប្រសចលើថែមី ! ខ្លួនមិនងងស្រលេះ ។ ខ្លួនបិទិប្បល មិត្តនរណា ខ្លួនប៉ែមីភាម ។ តែមិនងងអាលីយគិតតែត្រាយលើមេយ ... ។ ត្រូវចេះ មិនត្រាយជិតខាងក្រុងរបងជាមួយដង ។
- រាយព្រឹក ខ្លួនបេះត្រាសី៖ក្នុងរបងយើង ។ គ្នា រស់ ឯងមិនយើងឡើ វិ ? ដែល យើងខ្លួនប៉ែមីប្រសចយំរកព្រះចន្ទអណ្តុតអណ្តុតពីអក្សាល់ ? ។ បើខ្លួនហែក ខ្លួន ហែកគ្នា រស់ ឯងចំៗ តែមួយ ... ។

- នេះបានចាំ ! ត្បានចេះទាក់សោះតែម្លៃង ។ ត្បាននរណាណិយាយណ្ឌោះមិុងជួង
ទៅ ។ ខ្ញុំដើរលេងរាល់ល្អបាមួយកីឡិនអ្វូងដែរ... ។ អាម៉ឺតិត្សតេជិនអ្វូងយើងទេ ។ តែ
មិនអេវិតិនយោបាយទេគំនិតពេញ ត្បាយពីយើងណាស់ កំទៅលេងនិងគេត្រូវការពេក ។

មិុងបានមិនមុខអ្នកត្រូវ តុ ។ ស់ ត្បានចេញស្តី ហើយបន្ថីដែនទៅមុខទៀត ។
បន្ទាប់មកអ្នកត្រូវបានឱ្យមិុងនិយាយថា :

កាលពីថ្ងៃ ព្រហស្បតី ខ្ញុំសិល្បៈដ្ឋានសំណោះក្នុងសារុម ។ តែអោយហើ ខ្ញុំមិន
ដក ។ ខ្ញុំនិកយើងឡើងនឹងកីឡាកម្មការយោ ខ្ញុំដាក់ជាមួយត្រាមី៖ ក្រឡូបទេ... ។

- ក្រឡូប ! ។ មិុងបានដើរបាយហើយដែនបែបគិតអីដូចណា ។ មួយស្របកំព្រឹង
មិុងបាននិយាយ ៖

- តុ ។ ស់ លីស្តរកាលដូនទេ ! យើលោ រាល់នាទិតែម្លៃង ។ តែបានត្រូវបានឱ្យណា !
ប្រហែលបានត្រូវត្រូវដែនព្រៃនទេ វិ លីថាក្នុំរោងដីជាសំបុកខ្លួនតស្សន៍៖ ។ ខ្ញុំឱ្យ
ថាទូកវាយាលនរោងច្រកដីនៅត្រូវបានបែបគិតបែបគិត ។ ពីអាមិត្ត
មុន លីថាក្នុំរោងចំណាត់បានចូលមកដល់បន្ទាយព្រៃនគរដែលជាបន្ទាយសីរីត្រា
កាលបែងវាយបានកំងជាន់មុន ។

- មិុងនឹងចូលមិត្តនិយាយរឿងត្បាយណាស់ ... ។ ខ្ញុំមិនចង់គិតរឿងអស់ទាំង
នេះទេ តែនិករឿងនេះពីពាកណាស់ ។ លីថាគេដិតបាប់ពាកណាផង វិ ... ?

- ខ្ញុំបានដឹងថាទាកំងនិងអាមេរិកកំង បានបង្កើតជាយករាយអោយចេញច្បាប់ចំពោះ
ក្នុំនិងត្រូវបានបង្កើតបាន ។ ត្រូវបានបង្កើតបាន ។ ត្រូវបានបង្កើតបាន ។ ត្រូវបានបង្កើតបាន ។
ខ្ញុំយើងមិនដឹងថាទាកំងអាមេរិកកំងដាក់ស្ម័គ្រប់ស្ម័គ្រប់ស្ម័គ្រប់ស្ម័គ្រប់ស្ម័គ្រប់
កំងដាក់ស្ម័គ្រប់ស្ម័គ្រប់ស្ម័គ្រប់ស្ម័គ្រប់ស្ម័គ្រប់ស្ម័គ្រប់ស្ម័គ្រប់ស្ម័គ្រប់ស្ម័គ្រប់ស្ម័គ្រប់

- វិវរហើយចូលរោងនេះអស់បានសុខហើយ បំនងយើងពីរនាក់យ៉ាងណាថៃ ?

- បំនងអី ?

- សូមបែតដើរពីទេទៀត ! នៅតែមិនព្រមយល់ ។ ចិមិនយល់គឺហើយ នៅតិចយាយ ថាថុងនឹងជាមនុស្សត្រួវសុតកហើយហើយណាស់ ។ ពួមងុងកុងហើមបានមកលេងផ្ទះខ្លួន អាជីវកម្មនិងយាយប្រាប់ខ្លួន ។ ថុងនឹងល្អនិងអ្នកដើរការជាមួយណាស់ ហើយចេះការបាន មិនរោគយការការការណ៍... ។ អ្នកដើរការនៅក្រសួងថុងនឹង រៀបគមារកីឡូឡូ សរស់សិទ្ធិនឹងណាស់... ។ គេបន្តរោគយកីឡូនឹងឡើងដើរការក្រសួងនៅខែត្រីនេះ ដល់បានការការណ៍ឡើង ។

- ខ្ញុំមិនសហ្ថយនិងដើរការទេ ។ ត្រាល់តែដើរឡើងគោរក់មានពួកគិញដើរ តាមដែរ ។ កាលពីអាជីវកម្មន ពាកំងចេះប្រាយខ្លួនហើយខ្លួនធិនបន្ទាសថា ខ្ញុំមិនចេះដើរការ ។ ខ្លួនធិនបន្ទាសថា បើខ្លួនសមត្ថភាពដៃឡូខ្លួនបាយចេះ ខ្ញុំមិនអង្វូនទេ ។ ពាកំងចេះលម្អិតហើយសូរខ្លួន ។ ចង់ជាប់គុកទេ ។ ខ្លួនសូរវិញ្ញាតា ៖ ខ្លួនមានទោសអ្នក ។ ពាកំងនៅស្រែម ។ មួយស្របកំព្រោយតាតត្របាបខ្លួន ។ ចិចចង់សុខត្រូវចេញពីស្រកខ្លួន ព្រារកិញ្ញបងបាយ ។ ដើរការក្រសួងនៅក្រសួងខ្លួនមិនដូចស្រកបាកំងឡើយ ។ អាជីវកម្មន ខ្លួនជាក់ពាក្យមួយសូមផ្តាស់ទៅក្នុងពេញ បីតែ ពាកំងមិនបានធិន ។

- ខ្ញុំមិនចង់រោគយកីឡូនឹង ផ្តាស់ទេ ។

- នៅឯធនេះយុរទៀតមិនបាន ។ ទាំង មានរៀងជំជាប់គុកតែប្រយោជន៍ ... ។

- ថុងនឹងបញ្ហាដែនិនផ្ទះសញ្ញាផ័ត៌ វិ ? អ្នកបងបាយចេះ ណាវិ គាត់ថិតបាន ណាស់ ។ ពិតម៉ែនតែគាត់ថិតបានផ្ទះសំបែង តែគាត់ស្ថាល់ថិតដើមយើងណាស់ ។ គាត់ទុកិឡូនឹងអ្នកបងបាយដើរ... ។

- នៅក្នុងពួកបាកំងខ្លួន ។ យើងចេះបែក យើងចេះសំនួក យើងចេះស្រាវជ្រោតស្រី យើងចេះកែយសសកិ យើងចេះត្រូវឱ្យចាំងគ្រាប់... ។ ប៉ាងយុរមួយអាជីវកម្មទៀតខ្លួនបាកំង ។ តែខ្ញុំមិនស្រែចិត្តដើម គូ រស ឯងចំពោះខ្លួន ។ ខ្ញុំកត់ទុកិមិនស្រែច ។

- ឃីធម ! ស្ថូរការណុងញ្ចាប់នោត់ ពាណិជ្ជកម្មកំឡើងអោយលួចដិយាយ ។ មិន
ធ្វើដែរទៀតស្ថីប៉ុណ្ណោះហើយចាប់ដិយាយ នៅ :

- ថ្លែនេះការណុងពាណិជ្ជកម្មប៉ុណ្ណោះ ... ។ តើលីស្ថូរការណុង ខ្ញុំនឹកដល់បង្គុំ
លាស់ ។ កាលខ្ញុំនៅវិទ្យាល័យ បង្គុំបានជាប់គុក ។ តាត់ពាណិជ្ជកម្មប៉ុណ្ណោះ ។ តាំងពី
នោះមក ខ្ញុំមិនដែលបានដំណឹងពីតាត់គុកនេះ ។ ឧប់បាតាត់ធ្វើតស្ស្រែ៖ ឧប់បាតាស្អាគ់ !
ឧប់បាតានៅសៀមរាប ! ឱ្យការសណ្ឌានិងបានដូចគ្នាតាត់ !

- ខ្ញុំឱ្យបាតាល្អាត នូ-មួន ធ្វើមេតស្ស្រែ៖ តាំងតែកញ្ចប់បីឡើង វិនិយោគ ?

- ប្រើហេលជាតិញ្ចាប់រាជការជីងចារ បង្គុំនៅតំបន់នេះប៉ុណ្ណោះ ពាណិជ្ជកម្មប៉ុណ្ណោះ
បានរាជការជីងចារខ្ញុំប៉ុណ្ណោះប្រសិទ្ធភាពនៅក្នុងបានរាជការជីងចារខ្ញុំប៉ុណ្ណោះ ។

ឯធយាយដល់ត្រីមនេះមិនឈប់ ។ តាត់បញ្ហាតុកត្រូវក្រុងក្រុងការសង្គមនៅក្នុងមានសេចក្តី
ចោះ :

មកដល់បូនសំណង់ !

បង្គាល់សេចក្តីព្រៃកអរោយដឹងចារ បូននៅជីតបង្គាល់ភាគនៃពេក ហើយបាន
ជីងចារបូនសុខសហរួមជាន់ ។ ឯមត្រូវការបង្រួច ពាណិជ្ជកម្មប៉ុណ្ណោះ ។ ប្រទេសសៀមរាបហើយ
នូនមកដល់បូនិវិសនេះបូនវិញហើយ ។ ប្រទេសសៀមរាបធ្វើតណាស់ ព្រោះ
ថ្មីក្រុងក្រុងការមេដូចជាបាន ។

ការតស្ស្រែបស់ប្រជាធិបតេយ្យ បានកើនវិកជំនោតប៉ុណ្ណោះ ។ តើការបុករកបស់
ខ្ញុំដែរតែខ្លាំងធ្វើឯងដោយ ។ អាណាពាណិជ្ជកម្មបានរាជការជីងចារប៉ុណ្ណោះ ។ ក្រុងក្រុងការបុករកបស់
បានពាត់តាំងពួកបានជាបីជីនក្រុមអោយត្រូវបូនបាតាបូកតស្ស្រែ ។

ការតស្ស្រែបស់យើងពីពាករទៅនាយូរអង្គុំ បីត្រូវបានដាមានដំឃីនេះ ។

ចុងចំផ្តើមជាមួយ - ឱ្យ ព្រមទាំងមានឯកសារ ទាំងអស់ត្រូវដោយ
សេចក្តីសុខសហរិបាយជាទី ហើយទាល់តែបានសន្តិភាព ឯករាជ្យ ប្រជាធិបតេយ្យ
បានត្រលប់មកវិញ ។

បង្ហាញហើយ

ទី៣

មិនសំបុត្រនេះបែង មិនបត់ទុកវិញដើរត្រានស្តី ។ អ្នកត្រូវ គូ នស់ បានស្អាត់ ។

- មិនឯងមានរឿងអ្នក ? ខ្ញុំប្រើបានសំដីថែលីវី ? ប្រាប់ខ្ញុំធ្លាន ព្រៀងខ្ញុំដឹងបាន នៅទីណាមាត្រា ?

- មិនមែនរួចរាល់ទេ ។ គូ នស់ ឯងជាតារីគាប់ចិត្តរបស់ខ្ញុំ ។ តែ... ។ តែ... ។ ឈ្មោះយុទ្ធសាស្ត្រ ឯងបានរឿងបាន ។ ថ្វីស្ថិកចំណើន តុល្យវរើសមិនមែនមែន ព្រៀងមួយវិញ ។ បើសំលែងខ្ញុំបានខ្ញុំរាប់ដឹង រប់ចាប់ដែលហើរទាំងបញ្ញា នៅប្រហែល គូ នស់ដឹងស្ថាប់ ... ។

- អានសំឡេងមួយបានហេតុ

- គូ នស់ អ្នកបង្កែត ឬ តាត់ផ្សេកហេតុ ឬ តាត់ផ្សេកហេតុ ឬ តាត់ផ្សេកហេតុ ។

អ្នកទាំងពីរបានបណ្តឹងត្រានឯង មករកអ្នក ពេញរាយ ហើយមិនបាននិយាយតែ

- ខ្ញុំចាំនៅកម្ពុជាបានទេ ! គូ នស់ដឹងទៅនៅកន្លែ !

- មានរឿងអ្នកចំណើន ?

- នៅកន្លែដែលមិនមែនបានទេ ។ ព្រឹកនៅកន្លែ ត្រូវថែមឯកសារអ្នកទាំងអ្នក... ។ គូ នស់ដឹងមិនចំណាត់ជាន់ ។

ដំណឹងនេះបានធ្វើឡាយអ្នកគ្រូ តួ រស់ សិទ្ធិសង្គម លាន់មាត់ប្រាប់ថែអ្នក ពេជ្រិលរីថា ៖

គ្រាល់តែថែមិនការអ្នកវាំងអ្នរ់ ហើយស្ថុកវិអ៊ិញ្ញមកកិច្ចិនខ្លល់ដើរអ្នក បង់... ។

- សូមអ្នកបង់ទូលាភាស្សាកត់ដែង ហើយសូមកុំឡាយគាត់ពីពាកចិត្តពេក ។
 - ម៉ែចខិតិសាខ វិ កតិក ។ អាសាទថែកុំឡាយយូរពេក ។ (អ្នកពេជ្រិលរីបានផ្តុយត្រូវការ)
 - កុំចាមួយចោ តង់តែមួយខែ ប្រាំខែ កើតុំអាជមិនគាត់បានដើរ ។ (អ្នកគ្រូ តួ រស់បានផ្តើមប្រើប្រាស់ជាក់មិន) ។
 - អរគុណនិងសំដីនេះណាស់ ។ តស់យើងលួមទៅផ្ទះច្បែលិចហើយ ... (មិនបានគីន) ។
- អ្នកដើរកំសាន្តទាំងអស់ បាននាំត្រាមកម្មីវិញ្ញ ។ អ្នកគ្រូ តួ រស់ បានចូលដើរ ក្រាលដៃនាប ... ។ ម៉ោង ៥ គោលយុទ្ធបានលាងទៅផ្ទះគាត់ ។
- ធមលប់ទូប់ មិនបានរៀបចំកំណត់អ្ននិងក្នុយមុង ។ បន្ទាប់មកគាត់អង្គុយលើកោអីមុខគុណានារី ដែលអ្នកគ្រូ តួ រស់ រោយមកដែល ឲ្យចាប្បែងបានសរស់ថា ៖

ចូ-នស់ នៅីតាមចិត្ត

តួ-រស់ សូនភ្លាបងសូមលាប
កុំព្យូយបានអ្នកវាំងអ្នរ់
បង់ទៅកសិរិយប្រព័ន្ធបាន
ប្រព័ន្ធបើន្មូរយើងប្រើបាន

តួ រស់ពុំនាងនៅីឡាយសុខ
នៅីឡាយបានសុខខ្លួនឯករារ ។
បានវាំងអាមេរិកចក្រព្រោះ
ចូលក្នុងបន្ទាន់អ្នកវាំង ។

ស្ថានការណ៍ប្រកបដើមវិតចង្វៀត
 ចូលមកដ្ឋែរត្រូវបង្រាត់
 ឯករាជ្យក្លឹនភាយចាប់ទាំង
 មុខគេយើងស្ថាប់ពោលកែវ
 បងីលា ក្នុងស៊ីវិត សំ
 តែត្រាំនៅទៀតយើងឡើងនៃ
 ក្នុងស៊ីវិត សំបិច្ចិន
 ប្រាងការនឹងនៅក្រោមតាមតាម
 ក្នុងស៊ីវិត សំបិច្ចិន
 កំដែកកំពិងលើវាសាធា
 បងីលេខាមុខខំបិច្ចិនភាយ
 បងីលេខាមុខខំបិច្ចិនភាយ

ខ្ញុំនឹងរាជញ្ជាស្ថិតក្រប់កាលការ
 ចាប់កែវបាប់កែវនឹសពលរោហ៊ំ ។
 ដើមីយើងមិនបានរកដួនទេ
 ទក្សាមុកគេអាយាទានុស់ ។
 មិត្តបងីលនិតិក ក្នុងស៊ីវិត
 បងីលា ក្នុងស៊ីវិត យុត្តិទៅនាយ ។
 កំនិកទីនឹងនៅតាម
 ចក្ខុវត្ថិមិនបាយចុះចាប់រៀប ។
 ពប្រើប្រាស់តីអាយាទានុ
 ត្រូវបែងច្រៀងក្សាសិទ្ធិ ។
 ឥស្សិកវាតាមទារសិទ្ធិ
 ចូលទៅមិត្តជួយកសិទ្ធិ ។

(មិង)

សរស់រចប់ មិង មិនបានបើយមិនទៀត ។ ដល់ម៉ោង និង មនុស្សប្រសព្ទនាក់
 បានចូលក្នុងបន្ទប់មិង ។ ក្នុំខ្សោយការបានខ្សោយក្នុំបែងច្រៀងថា “ដល់ពេលបើយយើងត្រូវ
 ទៅ” ។ ម្នាក់ទៀតបានយកកំតាត់អប្រើប្រាស់ក្នុយមុន... ។ មិងបានប្រកសំបុត្រក្នុងស្រោម
 បើយជាក់ក្រោមពុក ។ បន្ទាប់មកគាត់កំបានចេញទៅតាមមនុស្សពីរនាក់នោះ... ។

ខោន្តិត ប្រើប្រាស់

១៧ ពេន្ទិតាន

ការតស្សូប្រជាជនខ្មែរ រៀត ទ្វារ ពាណិជ្ជជាលំហាប់ ។ សាមគ្គរកងប្រជាជន ទាំងចិតានវិករណ៍ថ្ងៃ ។ ប្រជាជនសេដ្ឋការស្ថិកាតសាកលលោកបានផ្តួយខបត្តមុជល់ការ តស្សូប្រជាជនឡើង ។ ប្រជាជនបានវិភាគប្រជាជនជាព្យាប័ណ្ឌនឹងស្រាមនៅតណ្ហិន ។

នៅថ្ងៃទី ១ ខែ ៥ ឆ្នាំ ៩៤២ នៅវីរឃន្ទនានិប្រទេសអូប្រឹសសមាជប្រជាជនសាកលលោក ដើម្បីស្ថិកាតប្រជុំប្រតិក្ស ១០០ ប្រទេសបានធ្វើសចក្តីសំរេចចិត្តមួយបង្កំរដ្ឋាកិតាល ចក្រុតិតារវិនេយលួចដីជាគ្មេងប្រទេសខ្មែរ - រៀត - ទ្វារ និងអោយប្រទេសទាំង ចិតានឯករាជ្យស្ថិកាត ។

បន្ទាប់ពីនេះ មានការប្រជុំមហាអំនាចទាំងបូននៅក្រោងថ្ងៃទី ៣ ពីការក្បារដោះ បញ្ហាងកកាតអាជ្ញីម៉ែង ។ ក្នុងពេលប្រជុំដើម្បីទាំង ៥ ខែ លោកមួយឯក រដ្ឋមន្ត្រីបរទេស សូវីរៀតបានស្រើអោយមានស្ថិកិត្តនៅ សិរីណារ ដើម្បីដោះបញ្ហាផណ្ឌិន និង ក្នុង រៀត ហើយអោយមានចិនកុំមួយនឹងចិត្តប្រជុំដី ។

សេចក្តីស្រើលោកមួយឯក ព្រមជើងការខបត្តមួយប្រជាជនសេដ្ឋការស្ថិកាតសាកល លោក ព្រមតិនិកកំលាំងប្រជាជនឡើង ប្រជាជនទាំងនឹងអាណាពាណិកមនឹងចក្រុតិតិយម បានអោយមានស្ថិកិត្តនាក្រោង សិរីណារ ដែលចាប់ធ្វើពីថ្ងៃ ២៦ មេសា រៀងរហូតមក ដល់ថ្ងៃ ២១ កក្កដា ១ ខែ ៥ ឆ្នាំ ។ ស្ថិកិត្តនានាសំរេចអោយជីយជំនួយយ៉ាងទាំងបំមក ប្រទេសខ្មែរ ទ្វារ រៀតធមាម អោយបានស្ថិកាត ឯករាជ្យបានស្វែគតាមរបៀប ប្រជាជិបតេយ្យ ។

កិច្ចព្រមព្រៃង សីណែរាតាលធ្វើរោយប្រជាជនខ្មែរ ឧបាន តាកំង ព្រៃតណាម និងប្រជាជនសេដ្ឋកិច្ចភាពសកលលោកព្រៃកអរជានាម៉ាង ។ តែកិច្ចព្រមព្រៃងនេះធ្វើ រោយពួកលោកស្រាមនេះនៅឡាតាម៉ាងដែរ ។ ចក្ខុទិន្នន័យវិកកាំងក៏បានទួនស្អាត ស្រកហេរិត្តកិត្តិ និងដែលឈរស់គេរោយបញ្ជីតអង្គការស្រាមសេវាត្រូវតាម ហើយពេកបំការធម៌រោង ដោយចូលធ្វើជាក្នុងបានរបស់គេ ។

ដោយកិច្ចព្រមព្រៃង សីណែរ សូរសព្វកាំរើងកូចចំទាំងបុណ្យនានាបានយឺត់លី ។ ត្រូវសារថែកចាក់ជិត ១០នាទីជួលដូចមុន្តុវិញ្ញុខេះ ។ ម្នាយបានយើងកូន ប្រពន្ធបានដូច មិត្ត ។ ម្នាយមួង ។ ប្រជាជនដែលត្រូវក្រោរបានវិលត្រលប់ទៅក្នុមិោសវិញ្ញុ ។ ម្នាយ មួង ។ ខ្មែរតស្សី ត្រលប់ចូលមកពីគ្រប់ទិសដែនប្រទេសខ្មែរ ។ ណើយឱយសិកទាំងសងខាងក៏ ត្រូវបានដោះលែង ។ អ្នកជាប់គុកព្រោះតស្សីនៅក្នុងបន្ទាយប្រមូលដីកំណើងចាយក៏ត្រូវ បានលែង ។

លីមដែលបានដូនមួងទៅស្តាយមួនកែវ ក៏បានត្រលប់មកក្នុមិោមអំពិលវិញ្ញុ ។ អាម្ចារិតមុន្តុស្តាយ មិងពតអ្នកយិន មិងអូ ព្រៃកអរក៏ស្តីទៅទួល ហើយលាន់មាត់ ត្រប់ត្រាតា “ កុំទៅណារិញ្ញុ ” ។ យកត្រូវមិងខេះធ្វើទៅ ... ។

ជាដំបូងលីមបានទៅវត្ថុ បង្រួចូលវិលិកវិញ្ញុណាត្វូន យាយមួក តានៅត នាង ហេង ព្រមទាំងមិត្រគាត់ព្រឹនទៅត្រូវដែលបានចាកបានក្នុងការតស្សី ។ លោកព្រឹមក៏ សូត្រស្អាតបានដូយប្រាមប្រឈមបុណ្យបង្រួចូលយ៉ាងខ្សោយិក ។

សីណែរសិកភាព ក៏បានបើករោយពួកជាន់ត្រលប់មកយុំគោកចំបកវិញ្ញុ ។ តាត ចេញចូលពីក្នុមិមួយទៅ ក្នុមិមួយដើរពន្លូលប្រជាជនចាំ៖

អាមិមក្បែតជាតិមកហើយ ។ វាមួនជាប់គុកមិនាគានេ ។ កំស្អាប់ កំដើរ និយាយរោយសោះ ។ ពួកវាស្ទីក៏ សីណែរដែរ ។ ម៉ែង លីតែពង្រីក ឯករាជ្យ អព្រាក្រិត សិកភាព ។ លីចាកិច្ចព្រមព្រៃងយោបានខ្មែរអាមេរិកអាណក់ ។ ចូលកំស្អាប់វា

ເນາຍລັບຜ່ອນຄາມກໍາດີຕ່າງໆຕ່າງໆຈືນຢູ່ ຍ່ ກຸ່ເຖະແສ້ວກເນາຍຢູ່ກໍາເນາຍເສາະ... ຍ່ ສຸຫຼວຕົກກູ່ກໍາຕັກ ມາກົມໝັຍສີສ ຍ່ ເງິນທີກໍາວັບໜ້າຕົກຕື່ມະເວັບເປົ້າຍຕາຄ ເພື່ອໃຫຍ່ຕັກ
ເບື້ອດັນ ຖຸກກໍາເສົາກໍາຕັກຕົມຕຽບຕ່າງໆ ພົມບົນຕົກຕື່ມະເວັບເປົ້າຍຕາຄ ເພື່ອໃຫຍ່ຕັກ
ກໍາເວັບເປົ້າຍໄສລັບຊຸກຕົກຕຽບຕື່ມໍເຫັນ ເບື້ອດັນຕົ້ນຕາງໆຂຶ້ນສິນ ບັນຍືສ ຕ້າເສົາຂູ້ລ
ເຄົາກຕຽບ... ຍ່ ບຸກກໍາເວັບເປົ້າຍໄສລັບຕາຄແຕງຫຼຸ້ມເນາຍຮ່ວມຕໍ່ເຕັມຕົ້ນເມຍບໍ່ຮ່ວມຕໍ່ເຕັມ
ຖຸນເສົາກົໍ່ເຕັມ... ຍ່

ສີໂណາຣສ ສັນຕິພາບຕາຄບໍ່ກີ່ປະຕົວເວັບເປົ້າຍແກ້ວກູ່ ເນາຍຍັດລັບເຍົາຕາຍກູ່
ໂສຸກ ສິນເງິນເງິນປະຕົວເປົ້າຍ ສ ສັນຕິພາບ ສິນ ອຸກກິດຕົກຕາຄຕາຄຕັກກໍາລັດໜາວີຍ້າງ
ເປົ້າຍເສົາກົ່ນໜ້າມບາດັນ ຍ່ ປົນ ມານສີຫຼືຜູ້ບໍ່ຮູ່ຮູ່ ມູກໂສຸກເສົາຍໍ່ເຄົາກໍ່ບໍ່ກໍາຕາຄ
ກູ່ກໍາຕັກປົງປາງໆລັບເຍົາຕາຍອຸກກິດຕົກ ສິນເປົ້າຍໝູ່ບໍ່ຮູ່ຮູ່ ມູກກິດຕົກຕົກທີ່ການບະເຜີຕ
ສ່າງກະດີເສົາກົ່ນໍ້າ ບຸກຕ່າງໆບໍ່ເສົາສ ເຊັ່ນສັນຕິພາບຜູ້ບໍ່ຮູ່ຮູ່ ດີວີ່ເປົ້າຍໄສລັບເປົ້າຍ
ເກື້ອງມາລູ້ເຊື່ອກບົກຄະຫຼາສ່ວນຕ່າງໆເນາຍທາລ່ວມໍ້າ ເສົາກດູ້ລວມກົດລັກ ຍ່ ກໍລຳກົດ
ປະຕົວເວັບເປົ້າຍສູ່ເຊື່ອປະຕົວເວັບເປົ້າຍສູ່ເຊື່ອປະຕົວເວັບເປົ້າຍສູ່ເຊື່ອປະຕົວເວັບເປົ້າຍ
ຄາຕໍ່ເນາຍເປົ້າຍຕາມມູກກູ່ໃຫ້ວະແນກ ຍ່

ເຍື້ອງຕູ້ຮູ່ສາມະຄູ້ຄູ້ ເຍື້ອງຕູ້ຮູ່ເກົ່າປະເປົ້າຍ ເຍື້ອງຕູ້ຮູ່ເກົ່າປະເປົ້າຍ ລື້ມັນຂຸ່ສູ້ວະ ທຸກໍ
ຊຸ່ສູ້ວະ ຍ່ ເຍື້ອງຍ່ວຍເວັບເປົ້າຍ ບຸກລົ້ມ້ວຍສືບົນຍົວເວັບເປົ້າຍແຕ່ບຸກດັນສກາເຂົ້າຕົກເອເສົາ
ໍ່ເຫັນເຍື້ອງເວັບເປົ້າຍ... ຍ່ ລື້ມັນຂຸ່ສູ້ວະ ເຍື້ອງຕູ້ຮູ່ເກົ່າປະເປົ້າຍ ຍ່ ຄັກໍບົດ
ຮັບເດີນເຄດວາສ່ ກາລົງບຸ້ດຄັກໍບົດຕັ້ງໆຍົວເວັບເປົ້າຍ ເກື້ອງສົ່ງຮັບເຫັນຕັ້ງໆ
ມາເຊີກກຳນົດວາສ່... ຍ່ ຜົນເຊີກກຳນົດວາສ່ ຍ່ ຜົນເຊີກກຳນົດວາສ່ ຍ່ ຢັດມູນຕາງໆ
ເຍື້ອງຕູ້ລວມເສົາກູ່ ... ຍ່

ໄຕຕົ້ນເຕັມເວັບເປົ້າຍມູກກູ່ກູ່ ຕູ້ ຮ່ວຍ ສີໂណາຣຕາຄແກ້ວມ່ວນກູ່ກູ່ ຍ່
ມູນໄສລັບຕາຄລາມມາກູ່ກູ່ເສົາມີສິນເຍື້ອງຕູ້ຕົ້ນເປົ້າຍຕົ້ນ ຍ່ ເຊື່ອ-ເຊື່ອ ມູນຕາຄຕົ້ນຍູ້ຮູ່ສູ້ ຕີ່

ផ្តល់សង្សិមកំប្លាប់អ្នកគ្រូ តួ រស់ កុំណោយនៅថ្ងៃឯងទៀត ។ តើអ្នកគ្រូ តួ រស់ មិនបានដាច់ចិត្តភាមទេ ។ អ្នកចេះតែនឹកចោរដែលមិនប្រើប្រាស់ដែលបានទូកអោយអ្នក កាលណាចបេញទៅ ។ អ្នកដើរសេីបស្អរដំណឹងមិនអាចចូលរួមទៅទៀត ។ ឆ្នាំ១៩៥៥ កន្លែង ឆ្នាំ១៩៥៦ មកដល់ ។ សាមគ្គិភាពរាជប្រជាធិបតេយ្យទានចំនួន ។ នយោបាយ អព្ទាក្រិត ប្រជាធិបតេយ្យទានបើកទន្លេជាតិខ្លួនអោយឆ្លើយឆ្លាស់សកលលោក ។ ចក្រកិត្តិយមអាមេរិកកំងប្រកាសំហេរ ដើរត្រូវបង្កើតដើរកបំបែកខ្លួនអោយ បែកសាមគ្គិរាជបក្ស និងបក្សរាជសមាជិកនិងសមាជិកក្នុងបក្ស ។ ប្រទេសកំបុងឱ្យនិង បានជួយបន្ថែមអត្ថបាត់ ។ ប្រទេសសហភាពសូវែត បីម្សាហុ សេរីសូវិ វាតិ ឲ្យក្នុងវិ បានទូទីនៅប្រជាធិបតេយ្យទៅ ។ ហើយបានបង្កើតឡើត ។ មក ។ សេចក្តីអស់សង្សិមបានទូកត្រួនដោយសេចក្តីសង្សិម ។ អ្នកពេជ្រុញរឹបឯ ដីដួនមួយអ្នកគ្រូ តួ រស់ បានដល់គូ ។ បុណ្យអាពាហ៍ពីពាហ៍បានបៀវបំដើរពីរឹងរឹង រាយនៅខេត្តពីសាខ ។ នៅថ្ងៃពីរាយដី ក្នុងបានបង្កើតតាមដល់សំបុត្រមួយច្បាប់មកដួន អ្នកពេជ្រុញរឹបឯមានសេចក្តីថា ៖

ឥឡូវនៃពន្លេអមជននៅវី

ខ្ញុំស្វាយជាភ្លាមជាមួយមកការអ្នកបង្គនៅថ្ងៃនេះ ។ សូមធ្វើសំបុត្រនេះជ្រើន ពរអ្នកបង្គនៅប្រភព ពេលសេចក្តីចំនួនត្រូវប្រការ ។

មិន

សំបុត្រនេះ បានធ្វើឡាយថ្ងៃចូលរោង កាន់តើវិករាយសហរដ្ឋប្រើប្រាស់ ។ អ្នកគ្រូគូ រស់ អ្នកពេជ្រុញរឹបឯ ថែ និងមិនបានថោមរោមអ្នកតាំសំបុត្រសូវដំណឹងពីមិន ។ អ្នកតាំសំបុត្របានអោយការថា ៖

ពីរខេត្តក្រោមបានដើរនឹងចិត្តបានដើរនឹងចិត្ត ក្នុងការ
ប្រតិបត្តិការគាត់បានដូចប្រយុទ្ធយ៉ាងខ្មៅងនិងកងទំនាក់រាជការ ។ ចិត្តក្នុងប្រជាពលរដ្ឋសង្គម
ហើយសរុបថ្វីនេះកំហុតដើរម្នាក់ ។ តណ្ហរគាត់នៅឯណីនិងដលស្រកលើ ... ។

ដំណឹងនេះបានបញ្ជីកមុខអ្នកគ្រូ ក្នុងរស់ ដំណឹងគេ ។ អ្នកគ្រួបានដីកស្សរអ្នកនាំ
សំបុត្រសញ្ញប្រចាំហើយដើរនឹងចិត្តបានដើរនឹងចិត្ត ។ អ្នកនាំសំបុត្របានយាត់ហើយ
សូមរោគយកគ្រួបានសំបុត្រឡើង ។

អ្នកគ្រូ ក្នុងរស់ បាននិកអនុស្សារីយ៍គ្រប់សញ្ញ ហើយសរស់សំបុត្របានយកគ្រួបាន
មិនចំពោះ ។

មិនក្រោចក្នុងរស់ហើយ វិនៅ នៅ
សំបុត្រក្រោមបុកខ្លួនឯធមិនរៀបចំ
មិនក្រោចក្រោមបុកខ្លួនឯធមិនរៀបចំ
តែដោយមិនដឹងមិនដឹងដើរនឹង
ធីប៊ីកនៃថ្វីនេះបានដំណឹង
តែនៅដែលស្ថាំត្រាត់កាប់ភាព
សូមមិនកំពុងយកដើរនឹងបានដែល
ស្រឡាញមិនបានអីដើរ

ចិត្តខ្លួនឯធមិនរៀបចំ
លាក់ទុកមិនក្រោចក្នុងហោដោះ ។
ចង់រួមចង់រួមចង់តាមដោះ
ដ្ឋកដោះព្រៃក្នុងតាមលាក់ ។
បានមិនបានដែលបានក្រោចក្នុងពិការ
បង្កើនដលាប់យកដើរនឹងស្រីរ
ហើយខ្លួនឯធមិនស្រីរមកដូចំ ។

ក្នុងរស់

វិនិនាទូយទៅក្រោមផ្លូវក្រោម ក្នុងរស់ជាលិខ្លួនដែលសំបុត្របានយកគ្រួបានទិញ្ញា៖

ក្នុងរស់ស្អែនភាពដែលនិក
ដីណារសំបែចដឹងយកដឹង៖

បង់សូមរំលើកក្នុងរស់នេះ
ទំហំដំណាកសំបុត្របានយកគ្រួបាន៖

យើងឱ្យបូនជាថ្មីនូយ
 ត្រូវពួកដោគាយ៉ាងរហ័ស
 និមិតសិរីដេញបាកាំង
 ដែលចូលប្រើប្រាស់បាត់តាំង
 កលលិចខ្ចាំងថ្វីប្រាំណាស់អូន
 ពួកត្នោរដេញរាយឱងដុះទុកប្រួយ
 អាយចូលក្នុងពួកលោកស៊ី
 សត្វាមុតរោលនាប់ពួកយើង
 ហេតុនេះយើងត្រូវបេញច្បា
 ទិបយើងបានក្រុមក្បាលក្នុងត្រូសារ
 បងសូមគូ នស់ផ្លូវតិកាស
 មកមិលមកលេងទន្លេដំ

សិប្បសត្រូវដូយទាំងឡាស់
 ឯសភាទំបង្រែះពីពួកខ្ចាំង ។
 យើងត្រូវប្រាសំងអាមេរិកកាំង
 បង្កើនកំហាំងខាងជំនួយ ។
 មិអស់បងបុនចិនខំដូយ
 ប្រាន់ខ្ចាំងវាគុយអូសទាញយើង ។
 ដែលជាបុរីបង្កេត្តិង
 ដើម្បីតាំងឱ្យបានវា ។
 ដេញរាយឱងដុះទុកលោក
 បានសំរក្បាលក្នុងក្បាច់ ។
 នៅក្នុងឱធនាគារកងដំ
 មក្បុមរៀបចំប្រនៃយើង ។

មិង

សង្គម និង ត្រូវការ

ជាតុម្ពជ្រាយទ្វីនវិញលើកទី ២
ទៀបាយក្រឹតីស្ថានដោះពុម្ព និងចំណែកដ្ឋាម
តែក្រសាស្តរអង់គេ យុទ្ធភន និងកីឡា

ព.ស ២៥៥៩

គ.ស ២០០៦